

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 6ης Νοεμβρίου 2013

σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και ενιαίας διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης τραπεζών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(CON/2013/76)

(2014/C 109/02)

Εισαγωγή και νομική βάση

Στις 3 Σεπτεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατύπωση γνώμης αναφορικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και ενιαίας διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης τραπεζών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ (εφεξής ο «προτεινόμενος κανονισμός»). Στις 14 Οκτωβρίου 2013 η ΕΚΤ έλαβε αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διατύπωση γνώμης σχετικά με τον προτεινόμενο κανονισμό.

Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται στα άρθρα 127 παράγραφος 4 και 282 παράγραφος 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεδομένου ότι ο προτεινόμενος κανονισμός περιέχει διατάξεις που επηρεάζουν τα καθήκοντα της ΕΚΤ σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και άλλων χρηματοδοτικών ιδρυμάτων με εξαίρεση τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως αναφέρεται στο άρθρο 127 παράγραφος 6 της Συνθήκης, καθώς επίσης και διατάξεις που επηρεάζουν τη συμβολή του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) στην ομαλή άσκηση των πολιτικών που αφορούν τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 127 παράγραφος 5 της Συνθήκης. Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη πρόταση του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

1. Γενικές παρατηρήσεις

Η ΕΚΤ υποστηρίζει πλήρως τη θέσπιση ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης (ΕΜΕ), ο οποίος θα συμβάλει στην ενδυνάμωση της αρχιτεκτονικής και σταθερότητας της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Η ΕΚΤ επιθυμεί, επίσης, με την ευκαιρία αυτή, να επαναλάβει τη θέση που εξέφρασε στη Γνώμη της στις 27 Νοεμβρίου 2012 αναφορικά με πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (CON/2012/96)⁽²⁾, δηλαδή ότι ο ΕΜΕ αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα του ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού (ΕΕΜ) προκειμένου να επιτευχθεί μία εύρυθμη ένωση χρηματοπιστωτικής αγοράς. Συνεπώς, ο εν λόγω μηχανισμός θα πρέπει να θεσπιστεί όταν η ΕΚΤ αναλάβει πλήρως τις εποπτικές της αρμοδιότητες. Ο προτεινόμενος κανονισμός περιέχει τρία βασικά στοιχεία για αποτελεσματική εξυγίανση, δηλαδή: α) ένα ενιαίο σύστημα, β) μία ενιαία αρχή και γ) ένα ενιαίο ταμείο. Ο προτεινόμενος κανονισμός ευθυγραμμίζεται με τα Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 13/14 Δεκεμβρίου 2012 και 27/28 Ιουνίου 2013⁽³⁾, τα οποία βασίζονται στην έκθεση «Προς μία ουσιαστική οικονομική και νομισματική ένωση»⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2013) 520 τελικό.

⁽²⁾ EE C 30 της 1.2.2013, σ. 6. Όλες οι γνώμες της ΕΚΤ δημοσιεύονται στον δικτυακό της τόπο (www.ecb.europa.eu).

⁽³⁾ Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη διεύθυνση www.consilium.europa.eu.

⁽⁴⁾ Παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο του 2012 και είναι διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη διεύθυνση www.consilium.europa.eu.

Η ΕΚΤ είναι της γνώμης ότι οι γενικές αρχές που αναπτύσσονται στις επόμενες παραγράφους είναι σημαντικές προκειμένου ο ΕΜΕ να αποβεί αποτελεσματικός και καλωσορίζει το γεγονός ότι οι αρχές αυτές έχουν ληφθεί ως επί το πλείστον υπόψη στον προτεινόμενο κανονισμό.

- 1.1. Το πεδίο εφαρμογής του ΕΜΕ θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα σε κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ.
- 1.2. Μία ισχυρή και ανεξάρτητη ενιαία αρχή εξυγίανσης (ΕΑΕ) θα πρέπει να διαθέτει κεντρικό ρόλο στον ΕΜΕ, με επαρκή εξουσία λήψης αποφάσεων για την πραγματοποίηση δράσης εξυγίανσης προς όφελος της σταθερότητας εντός της ζώνης του ευρώ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως συνόλου. Ο ΕΜΕ αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα του ΕΕΜ⁽⁵⁾, καθώς τα επίπεδα ευθύνης και λήψης αποφάσεων για εξυγίανση και εποπτεία θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ συµμερίζεται την άποψη της Επιτροπής ότι ένας τέτοιος ενιαίος μηχανισμός είναι καταλληλότερος από ένα δίκτυο εθνικών αρχών εξυγίανσης για τη διασφάλιση μιας βέλτιστης δράσης εξυγίανσης, η οποία συµπεριλαμβάνει και επαρκή επιμερισμό των βαρών. Ο συντονισμός μεταξύ εθνικών συστημάτων εξυγίανσης δεν έχει αποδειχθεί επαρκής για τη λήψη άμεσων και οικονομικά αποτελεσματικών αποφάσεων εξυγίανσης, ιδίως εντός ενός διασυνοριακού πλαισίου.
- 1.3. Η διαδικασία λήψης αποφάσεων θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται άμεσα και αποτελεσματικά, εφόσον είναι αναγκαίο, εντός ενός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος, όπως, για παράδειγμα, εντός ολίγων ημερών ή, όπου απαιτείται, εντός ολίγων ωρών. Θα πρέπει να βασίζεται σε έναν επαρκή σχεδιασμό εξυγίανσης.
- 1.4. Η ΕΑΕ θα πρέπει να έχει επαρκείς εξουσίες, εργαλεία και χρηματοδοτικούς πόρους για την εξυγίανση ιδρυμάτων, όπως ορίζεται στην επικείμενη οδηγία για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών (Bank Recovery and Resolution Directive — BRRD).
- 1.5. Η ΕΑΕ θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε ρυθμίσεις χρηματοδότησης μέσω ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης Τραπεζών (ΕΤΕΤ), το οποίο θα πρέπει να χρηματοδοτείται με εκ των προτέρων εισφορές βάσει του προφίλ κινδύνου από όλες τις τράπεζες που υπάγονται στον ΕΜΕ και να συμπληρώνεται με εκ των υστέρων εισφορές, όπου αυτό είναι αναγκαίο. Επιπλέον, μια προσωρινή, ουδέτερα δημοσιονομική, δημόσια προστασία θα είναι διαθέσιμη, η οποία θα δύναται να δοθεί υπό τη μορφή πιστωτικής γραμμής στο ΕΤΕΤ.
- 1.6. Το προβλεπόμενο πλαίσιο για τον ΕΜΕ θα πρέπει να προβλέπει τη στενή συνεργασία μεταξύ της λειτουργίας εξυγίανσης του ΕΜΕ και της εποπτικής λειτουργίας του ΕΕΜ, με παράλληλη δέσμευση και σεβασμό προς τις αντίστοιχες θεσμικές ευθύνες.

Τόσο ο ΕΕΜ όσο και ο ΕΜΕ αποτελούν ζωτικής σημασίας στοιχεία για το ενοποιημένο χρηματοοικονομικό πλαίσιο της τραπεζικής ένωσης, τα οποία θα συμβάλουν στη διάρρηξη του δεσμού μεταξύ τραπεζών και κρατικού χρέους στα κράτη μέλη και θα αντιστρέψουν την τρέχουσα διαδικασία κατακερματισμού της χρηματοπιστωτικής αγοράς.

Η ΕΚΤ στηρίζει σθεναρά το καθορισμένο χρονοδιάγραμμα για τον ΕΜΕ. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα αυτό, ο ΕΜΕ θα τεθεί σε εφαρμογή στα μέσα του 2014 και θα τεθεί σε πλήρη λειτουργία έως την 1η Ιανουαρίου 2015. Το χρονοδιάγραμμα αυτό λαμβάνει υπόψη ότι ο ΕΜΕ αποτελεί βασικό στοιχείο της τραπεζικής ένωσης.

2. **Ειδικές παρατηρήσεις**

2.1. *Νομική βάση*

Η Επιτροπή προτείνει, στηρίζοντας την πρόταση κανονισμού που υποβάλλει στο άρθρο 114 της Συνθήκης, το οποίο προβλέπει την έκδοση μέτρων σχετικά με την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων που έχουν στόχο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η ΕΚΤ γνωρίζει τις συνεχείς αξιολογήσεις που γίνονται από άλλα ενωσιακά όργανα για την προτεινόμενη νομική βάση και λαμβάνει υπόψη τις αλλαγές που έχουν προταθεί σχετικά με την πρόταση κανονισμού προκειμένου να διασφαλίσει ότι το άρθρο 114 αποτελεί μία πιθανή νομική βάση για την πραγματοποίηση του στόχου της πρότασης κανονισμού σχετικά με τη διαφύλαξη της ακεραιότητας και την ενίσχυση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς μέσω της ενιαίας εφαρμογής ενός ενιαίου συνόλου κανόνων εξυγίανσης από μία ενωσιακή αρχή και της πρόσβασης στο ΕΤΕΤ.

⁽⁵⁾ Βλέπε επίσης τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 29ης Νοεμβρίου 2012, σχετικά με πρόταση οδηγίας για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (CON/2012/99) (ΕΕ C 39 της 12.2.2013, σ. 1.).

2.2. Διακυβέρνηση και υποχρέωση λογοδοσίας του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης

Η ΕΚΤ εν γένει επικροτεί το προτεινόμενο πλαίσιο διακυβέρνησης, και ιδίως το γεγονός ότι κανένα μέρος, και συγκεκριμένα οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, δεν έχει δικαίωμα αρνησικυρίας στη διαδικασία λήψης αποφάσεως του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (εφεξής «Συμβούλιο Εξυγίανσης»). Παρόλο που η Επιτροπή εξακολουθεί να διατηρεί την εξουσία για την τελική λήψη αποφάσεων σε σχέση με την πραγματοποίηση της εξυγίανσης ενός πιστωτικού ιδρύματος, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα έχει ευρείες και ανεξάρτητες αρμοδιότητες για την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης⁽⁶⁾ και μηχανισμών εξυγίανσης⁽⁷⁾ και την υποβολή αίτησης για την εκτέλεσή τους. Είναι άκρως σημαντικό η ικανότητα λήψης αποφάσεων του ΕΜΕ και οι προϋποθέσεις ψηφοφορίας να διασφαλίζουν αποτελεσματική και έγκαιρη λήψη αποφάσεων, ιδίως σε περιόδους κρίσης. Οι αρμοδιότητες των αρχών που συμμετέχουν στη διαδικασία εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζονται με μεγαλύτερη ακρίβεια για την αποφυγή αλληλοεπικαλύψεων και μερικών επικαλύψεων των εξουσιών. Σχετικά με τις εξουσίες του Συμβουλίου Εξυγίανσης, πληρέστερη περιγραφή της εκτέλεσης αυτών των εξουσιών θα βελτιώνει τη συμμόρφωση με την αρχή του *Meroni*⁽⁸⁾, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, ούτως ώστε να εξασφαλιστεί ταυτόχρονα μία επαρκής ευελιξία για την αντιμετώπιση κάθε ατομικής περίπτωσης εξυγίανσης. Τέλος, ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να εξασφαλίσει ότι η οποιαδήποτε απόφαση για την πραγματοποίηση εξυγίανσης θα λαμβάνεται τάχιστα⁽⁹⁾ από την Επιτροπή.

Η ΕΚΤ επικροτεί το προτεινόμενο πλαίσιο για την υποχρέωση λογοδοσίας του Συμβουλίου Εξυγίανσης, το οποίο συμβαδίζει με το θεσμικό πλαίσιο της Ένωσης. Κατά τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Εξυγίανσης σε σχέση με τις πρακτικές λεπτομέρειες που αφορούν την άσκηση της δημοκρατικής λογοδοσίας και της εποπτείας⁽¹⁰⁾ θα πρέπει να τηρείται η εχεμύθεια που προβλέπεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις εθνικές νομοθεσίες σε σχέση με τις εποπτικές πληροφορίες που λαμβάνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης από την ΕΚΤ και τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2.3. Συνεργασία μεταξύ των αρχών εξυγίανσης και των εποπτικών αρχών

Η ΕΚΤ επικροτεί την προβλεπόμενη στενή συνεργασία μεταξύ των εποπτικών αρχών και των αρχών εξυγίανσης⁽¹¹⁾. Όσον αφορά την ΕΚΤ, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες που ρυθμίζει ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να υπάγονται και να μην υπερβαίνουν τα καθήκοντα τα οποία αναθέτει στην ΕΚΤ η Συνθήκη ΕΚ, το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (το «καταστατικό του ΕΣΚΤ») και ιδίως, ο Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹²⁾ (ο «κανονισμός ΕΕΜ»). Η ΕΚΤ επισημαίνει ότι ο προτεινόμενος κανονισμός δεν της αναθέτει νέα καθήκοντα και αρμοδιότητες, αλλά προβλέπει για στενή συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών⁽¹³⁾. Για λόγους σαφήνειας, η ΕΚΤ συνιστά οι αναφορές του προτεινόμενου κανονισμού στα καθήκοντα και αρμοδιότητες της ΕΚΤ να αναφέρονται, κατά περίπτωση, στα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες της ΕΚΤ όπως της έχουν ανατεθεί από τον κανονισμό ΕΕΜ⁽¹⁴⁾.

Περαιτέρω, η ΕΚΤ παρατηρεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει ότι, όταν η ΕΚΤ καλεί αντιπρόσωπο του Συμβουλίου Εξυγίανσης να συμμετάσχει στο εποπτικό συμβούλιο της ΕΚΤ, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ορίζει αντιπρόσωπο. Ωστόσο, ο κανονισμός ΕΕΜ προβλέπει ότι αφού συσταθεί το Συμβούλιο Εξυγίανσης, το εποπτικό συμβούλιο της ΕΚΤ δύναται να καλεί τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Αρχής Εξυγίανσης να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του εποπτικού συμβουλίου⁽¹⁵⁾ ως παρατηρητής. Προκειμένου να εξασφαλιστεί απόλυτη συνεκτικότητα, ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να τροποποιηθεί αντιστοίχως⁽¹⁶⁾.

⁽⁶⁾ Βλέπε άρθρο 7 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁷⁾ Βλέπε άρθρο 20 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁸⁾ Απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958 στην υπόθεση 9/56, *Meroni κατά Ανότατης Αρχής* (Συλλογή 1958, σ. 133), απόφαση της 14ης Μαΐου 1981 στην υπόθεση 98/80, *Romano κατά INAMI* (Συλλογή 1981, σ. 1241) και απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-154/04 και C-155/04, *Alliance for Natural Health κ.λπ.* (Συλλογή 2005, σ. I-6451).

⁽⁹⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, τα σχόλια στο άρθρο 16 του προτεινόμενου κανονισμού, τα οποία αναφέρονται παρακάτω και στην πρόταση διατύπωσης στην Τροποποίηση 6.

⁽¹⁰⁾ Άρθρο 41 παράγραφος 8 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽¹¹⁾ Βλέπε Κεφάλαιο 4: Συνεργασία, του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽¹²⁾ ΕΕ L 287, 29.10.2013, σ.63. Βλέπε, ιδίως, άρθρα 3 παράγραφος 3 και 27 παράγραφος 2 του κανονισμού ΕΕΜ.

⁽¹³⁾ Άρθρο 27 παράγραφοι 2 και 3 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽¹⁴⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, τις προτάσεις διατύπωσης στις τροποποιήσεις 2, 5, 8 και 10.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε άρθρο 26 παράγραφος 11 και αιτιολογική παράγραφο 70 του κανονισμού ΕΕΜ.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 12.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες των αρχών εξυγίανσης να διαχωρίζονται από τα αντίστοιχα καθήκοντα και αρμοδιότητες των εποπτικών αρχών πριν προβλεφθεί οποιαδήποτε κρίση, και κατά το πρώτο στάδιο της κρίσης, όπου ο επόπτης μπορεί να εφαρμόσει σε ένα πιστωτικό ίδρυμα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, και όταν αξιολογούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση και απομείωση κεφαλαιακών μέσων.

Πρώτον, κατά τη διάρκεια της φάσης της έγκαιρης παρέμβασης, η αποκλειστική αρμοδιότητα για τη λήψη δράσεων ή μέτρων εναπόκειται στον επόπτη. Όταν εφαρμόζονται τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, είναι σημαντικό ο επόπτης να ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Ωστόσο, το προτεινόμενο καθήκον σύμφωνα με το οποίο η ΕΚΤ, ή οι εθνικές εποπτικές αρχές, θα πρέπει να συμβουλευούνται τις αρχές εξυγίανσης προτού λάβουν επιπρόσθετα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης δεν συμβαδίζει με την ανάγκη για λήψη άμεσης και αποτελεσματικής δράσης έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με ένα ενοποιημένο σύστημα αποκλειστικής εποπτικής αρμοδιότητας. Συνεπώς, η ΕΚΤ ή η εθνική εποπτική αρχή θα πρέπει να έχουν μόνο υποχρέωση να ενημερώνουν τις αρχές εξυγίανσης για οποιαδήποτε τέτοια δράση όσο το δυνατόν συντομότερα⁽¹⁷⁾. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της φάσης της έγκαιρης παρέμβασης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα πρέπει να εκτελεί τις εσωτερικές προπαρασκευαστικές δραστηριότητές του με τέτοιο τρόπο ώστε να αποφεύγεται η υπονόμευση της εμπιστοσύνης της αγοράς και η πιθανή χειροτέρευση της κατάστασης του σχετικού ιδρύματος. Επομένως, δραστηριότητες, όπως η απαίτηση για λήψη πληροφοριών και η διενέργεια επιτόπιων επιθεωρήσεων, θα πρέπει, κατά κύριο λόγο, να διενεργούνται από τον επόπτη, ο οποίος, σύμφωνα με την οδηγία ανάκαμψης και εξυγίανσης των τραπεζών (BRRD), θα παρέχει στην αρχή εξυγίανσης όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την προετοιμασία της εξυγίανσης του ιδρύματος⁽¹⁸⁾. Θα πρέπει να αποφεύγεται η διενέργεια εκ μέρους της αρχής εξυγίανσης μη συντονισμένων δραστηριοτήτων έρευνας και επιτόπιων επιθεωρήσεων, επειδή μπορεί να οδηγήσει σε διάβρωση της εμπιστοσύνης⁽¹⁹⁾.

Δεύτερον, όσον αφορά την αξιολόγηση των προϋποθέσεων που ενεργοποιούν την εξυγίανση, η ΕΚΤ επισημαίνει ότι ο προτεινόμενος κανονισμός αναγνωρίζει ότι ο επόπτης είναι το πλέον κατάλληλο όργανο για να αξιολογήσει εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, και εάν δεν υπάρχει εύλογη προοπτική, οποιαδήποτε εναλλακτική δράση του ιδιωτικού τομέα ή εποπτικά μέτρα να αποτρέψουν την πτώχευση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος⁽²⁰⁾. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η αξιολόγηση αυτών των δύο κριτηρίων θα πρέπει να ανατεθεί αποκλειστικά στην αρμόδια εποπτική αρχή, δηλαδή την ΕΚΤ ή τις εθνικές αρμόδιες αρχές, σύμφωνα με την κατανομή αρμοδιοτήτων που ορίζει ο κανονισμός ΕΕΜ. Με αυτόν τον τρόπο θα διασφαλιστεί η σαφής κατανομή των αρμοδιοτήτων προκειμένου να διευκολυνθεί η ανάληψη άμεσης και αποτελεσματικής δράσης εξυγίανσης⁽²¹⁾. Ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να ορίζει ότι η Επιτροπή θα μπορεί να αποφασίζει εάν θα θέσει ένα πιστωτικό ίδρυμα σε κατάσταση εξυγίανσης μόνο βάσει μιας τέτοιας εποπτικής εκτίμησης⁽²²⁾. Αυτή η εκτίμηση, επομένως, θα είναι απαραίτητη, όχι όμως και επαρκής, προϋπόθεση για να τεθεί το ίδρυμα υπό εξυγίανση.

Τρίτον, ο επόπτης θα πρέπει να είναι το αποκλειστικά αρμόδιο όργανο να αξιολογήσει εάν μία οντότητα ή ένας όμιλος δεν θα είναι πλέον βιώσιμος εάν δεν απομειωθεί το κεφάλαιο ή δεν μετατραπεί σε μετοχές, ή εάν υπάρχει ανάγκη έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης. Αυτή η εκτίμηση βιωσιμότητας θα λαμβάνει χώρα είτε πριν είτε ταυτόχρονα με την εκτίμηση εάν μία τράπεζα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση και επομένως θα ενεργείται πριν την έναρξη της εξυγίανσης. Συνεπώς, ο προτεινόμενος κανονισμός θα πρέπει να απονέμει με σαφήνεια την αρμοδιότητα για την αξιολόγηση αυτή στον επόπτη, ενώ μια τέτοια εποπτική εκτίμηση θα πρέπει να αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την απομείωση ή μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων⁽²³⁾.

Επιπλέον, προκειμένου να εξασφαλιστεί η διενέργεια των ορθών ελέγχων και ισολογισμών, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η Επιτροπή θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν την υποβολή μιας εκτίμησης από τον επόπτη (την ΕΚΤ ή την αρμόδια εθνική αρχή) οποτεδήποτε εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο

⁽¹⁷⁾ Το άρθρο 11 παράγραφος 4 του προτεινόμενου κανονισμού θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αντιστοίχως. Βλέπε τη σχετική πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 5.

⁽¹⁸⁾ Άρθρο 23 παράγραφος 1 (ΣΕ) της γενικής προσέγγισης στο σχέδιο οδηγίας σχετικά με την θέσπιση πλαισίου για την πρόληψη και την εξυγίανση τραπεζών υπό πτώχευση, όπως συμφωνήθηκε από τους υπουργούς οικονομίας των κρατών μελών στο Συμβούλιο ECOFIN της 27ης Ιουνίου 2013.

⁽¹⁹⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 14.

⁽²⁰⁾ Η αιτιολογική σκέψη 16 του προτεινόμενου κανονισμού αναφέρει ότι, «Η ΕΚΤ, ως επόπτης εντός του ΕΕΜ, είναι το πλέον κατάλληλο όργανο για να αξιολογήσει εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, και εάν δεν υπάρχει εύλογη προοπτική, οποιαδήποτε εναλλακτική δράση του ιδιωτικού τομέα ή εποπτικά μέτρα να αποτρέψουν την πτώχευση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος».

⁽²¹⁾ Το σημείο αυτό αναφέρθηκε και στη Γνώμη CON/2012/99, παράγραφος 2.1.

⁽²²⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 6.

⁽²³⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 8.

πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ή εάν θεωρείται ότι δεν θα είναι πλέον βιώσιμο εάν δεν γίνει απομείωση κεφαλαίου. Με αυτόν τον τρόπο θα αντισταθμιστεί οποιαδήποτε πιθανή αδράνεια εκ μέρους της εποπτικής αρχής στην περίπτωση όπου η αρχή εξυγίανσης θεωρεί αναγκαία την ανάληψη δράσης⁽²⁴⁾.

Τέλος, ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει ότι η ΕΚΤ και οι εθνικές εποπτικές αρχές θα παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στην Επιτροπή όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την άσκηση των καθηκόντων τους. Η ανταλλαγή πληροφοριών αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για την αποτελεσματικότητα τόσο της εποπτείας όσο και της εξυγίανσης. Θα πρέπει, επομένως, να διευκρινιστεί ότι είναι αμοιβαίο το καθήκον σχετικά με την παροχή πληροφοριών. Ειδικότερα, ο επόπτης θα πρέπει να ενημερώνεται το συντομότερο δυνατόν για οποιαδήποτε μέτρα σχεδιάζονται και λαμβάνονται στα πλαίσια της διαδικασίας εξυγίανσης, τα οποία θα του επιτρέψουν να προβλέψει πιθανές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να προειδοποιεί σχετικά την αρχή εξυγίανσης⁽²⁵⁾.

2.4. Η συμμετοχή της ΕΚΤ στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και η γενική συμμετοχή των κεντρικών τραπεζών

Η ΕΚΤ επισημαίνει ότι η αιτιολογική σκέψη 19 του προτεινόμενου κανονισμού, η οποία αναφέρεται στους «εκπροσώπους» της Επιτροπής και της ΕΚΤ, δεν συνάδει με τις λοιπές διατάξεις του προτεινόμενου κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες ορισμένα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης διορίζονται από την Επιτροπή και την ΕΚΤ. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 39 του προτεινόμενου κανονισμού ορίζει ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαρτίζεται, μεταξύ άλλων, από ένα μέλος που διορίζεται από την ΕΚΤ, η θητεία του οποίου είναι πενταετής και μη ανανεώσιμη. Σύμφωνα με το άρθρο 43 του προτεινόμενου κανονισμού, τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να ενεργούν ανεξάρτητα και αντικειμενικά προς το συμφέρον της Ένωσης συνολικά και δεν επιτρέπεται να ζητούν ούτε να λαμβάνουν οδηγίες από τα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, από την κυβέρνηση οποιουδήποτε κράτους μέλους ή από οποιονδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα. Σύμφωνα με τα άρθρα 45 και 49 του προτεινόμενου κανονισμού, το μέλος που διορίζεται από την ΕΚΤ θα συμμετέχει στις συνόδους της ολομέλειας καθώς επίσης και στις εκτελεστικές συνόδους του Συμβουλίου Εξυγίανσης, με δικαίωμα ψήφου.

Προκειμένου να αντικατοπτρίζεται με μεγαλύτερη ακρίβεια η διαφορά μεταξύ του ρόλου της ΕΚΤ σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΕΜ και του ρόλου της ΕΚΤ λόγω της συμμετοχής της στο Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό, καθώς επίσης και για να διατηρηθεί η διάκριση των θεσμικών αρμοδιοτήτων μεταξύ της εποπτικής λειτουργίας και της λειτουργίας εξυγίανσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ΕΚΤ προτείνει να επιτραπεί στην ΕΚΤ να παρακολουθεί με ανοικτή πρόσκληση όλες τις συνεδριάσεις (της συνόδου ολομέλειας και της εκτελεστικής συνόδου) του Συμβουλίου Εξυγίανσης⁽²⁶⁾.

Όσον αφορά τον σημαντικό ρόλο και την εμπειρία που έχουν οι κεντρικές τράπεζες σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τις αρμοδιότητες μακροπροληπτικής εποπτείας, θα πρέπει οι εθνικές κεντρικές τράπεζες – οι οποίες δεν ενεργούν ως αρχές εξυγίανσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία – να έχουν το δικαίωμα να παρίστανται στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου ως παρατηρητές και, εκτός από την ΕΚΤ, θα πρέπει να συμμετέχουν στην αξιολόγηση της συστημικής επίπτωσης που μπορεί να έχει οποιαδήποτε δράση εξυγίανσης⁽²⁷⁾.

2.5. Εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης και η ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (EAEY)

Η ΕΚΤ επικροτεί το γεγονός ότι ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης θα προβαίνει σε εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης οποιασδήποτε οντότητας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 2, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ⁽²⁸⁾. Παρόλο που η διαβούλευση με τον επόπτη επαρκεί όσον αφορά την ίδια την εκτίμηση, τα μέτρα για την άρση των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης θα πρέπει να καθορίζονται από κοινού και να εφαρμόζονται σε συνεργασία με τον επόπτη. Αυτό θα αντικατόπτριζε την ισχυρή εποπτική συμμετοχή στην κατάρτιση των σχεδίων εξυγίανσης⁽²⁹⁾. Κατά την αξιολόγηση αυτή δεν θα συνεκτιμάται οποιαδήποτε οικονομική υποστήριξη από το ΕΤΕΤ, εκτός από την παροχή προσωρινής ρευστότητας. Η συνεκτίμηση υποστήριξης φερεγγυότητας από το ταμείο θα αντέβαινε στη γενική αρχή ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές του κάθε ιδρύματος ή ομίλου επωμίζονται πρώτοι τις ζημιές σε μία εξυγίανση⁽³⁰⁾. Το ΕΤΕΤ θα πρέπει να παρέχει πηγές μόνο εάν η χρηματοδότηση της εξυγίανσης μέσω των

⁽²⁴⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 8.

⁽²⁵⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στις τροποποιήσεις 11, 12 και 13.

⁽²⁶⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στις τροποποιήσεις 15, 16 και 17.

⁽²⁷⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 15.

⁽²⁸⁾ Αυτό συνάδει με τα βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων («Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions»), που προσδιορίστηκαν από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Financial Stability Board - FSB), Οκτώβριος 2011, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο του FSB στη διεύθυνση www.financialstabilityboard.org. Βλέπε Παράρτημα II και άρθρο 10.

⁽²⁹⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 3.

⁽³⁰⁾ Βλέπε άρθρο 13 παράγραφος 1 του προτεινόμενου κανονισμού.

μετόχων και πιστωτών κρίνεται ανεπαρκής. Συνεπώς, η εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης ενός ιδρύματος ή ομίλου θα πρέπει να διασφαλίζει ότι υπάρχει επαρκής ικανότητα απορρόφησης των ζημιών για μία αξιόπιστη στρατηγική εξυγίανσης εντός του ίδιου του ιδρύματος ή του ομίλου ⁽³¹⁾.

Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η ελάχιστη απαίτηση για επιλέξιμες υποχρεώσεις (ΕΑΕΥ) αποτελεί σημαντικό στοιχείο για τη διασφάλιση της δυνατότητας εξυγίανσης και της επάρκειας της απορροφητικότητας των ζημιών. Για τον λόγο αυτό, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να έχει ενισχυμένο ρόλο στον καθορισμό της ΕΑΕΥ, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΑΕΥ μπορεί να έχει άμεσες συνέπειες στη διατήρηση των δραστηριοτήτων μιας τράπεζας σε λειτουργία και, συνεπώς, είναι σημαντική για την αρμόδια αρχή. Η ΕΑΕΥ θα πρέπει, επομένως, να καθορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης «σε συνεργασία» με την αρμόδια αρχή ⁽³²⁾. Όσον αφορά τις γενικές αρχές που διέπουν την ΕΑΕΥ, η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι ο προτεινόμενος κανονισμός θα διασφαλίσει την πλήρη συνοχή με την επικείμενη BRRD, προβαίνοντας επομένως σε αντιστοίχιση των κριτηρίων επιλεξιμότητας για επιλέξιμες υποχρεώσεις της ΕΑΕΥ ⁽³³⁾.

2.6. Διάσωση με ίδια μέσα

Ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει ότι οι διατάξεις για τη διάσωση με ίδια μέσα θα εφαρμοστούν από την 1η Ιανουαρίου 2018. Αυτό σημαίνει ότι από το 2015 έως το 2018, ο ΕΜΕ μπορεί να χρειαστεί να εξυγιάνει τράπεζες χωρίς να διαθέτει αυτό το εργαλείο εξυγίανσης. Ωστόσο, εάν σε μία εξυγίανση χρησιμοποιηθούν δημόσιοι πόροι ή πόροι από το ΕΤΕΤ, οι νέοι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις ⁽³⁴⁾ θα απαιτήσουν την υποχρεωτική διάσωση με ίδια μέσα με συμμετοχή του ίδιου κεφαλαίου και των οφειλών μειωμένης εξασφάλισης. Θα υπάρξει, όμως, αβεβαιότητα ως προς το εάν θα μπορούν να συμμετέχουν στη διάσωση με ίδια μέσα τα μη εξασφαλισμένα χρέη υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας, επειδή τα κράτη μέλη θα είναι ελεύθερα να αποφασίσουν εάν θα προετοιμαστούν ενόψει της εισαγωγής ενός πλαισίου διάσωσης με ίδια μέσα.

Κατόπιν των ανωτέρω, η ΕΚΤ στηρίζει την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα πριν από το 2018. Η διάσωση με ίδια μέσα θεωρείται ότι έχει ήδη ληφθεί υπόψη σε μεγάλο βαθμό, οπότε ο αντίκτυπος στη χρηματοδότηση αναμένεται να είναι οριακός. Περαιτέρω, η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα θα συμβάλει στην ασφάλεια του δικαίου, στη σταθερότητα και προβλεψιμότητα, και επομένως στην αποφυγή *ad hoc* λύσεων ⁽³⁵⁾.

Η πρόβλεψη για τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, η οποία καθορίζει τη σειρά με την οποία καταλογίζονται οι ζημιές στη διάσωση με ίδια μέσα ⁽³⁶⁾, δεν φαίνεται να συμπίπτει με τις διατάξεις της επικείμενης BRRD. Συνεπώς, ανάλογα με το τελικό κείμενο που θα υιοθετηθεί από τον νομοθέτη της Ένωσης, θα πρέπει να υπάρξει συνοχή. Ειδικότερα, οι καλυπτόμενες καταθέσεις θα πρέπει να έχουν την «υψηλότερη σειρά κατάταξης», ενώ οι επιλέξιμες καταθέσεις φυσικών προσώπων και μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων θα πρέπει να έχουν υψηλότερη σειρά κατάταξης από τα μη εξασφαλισμένα χρέη υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας. Αντίστοιχα, θα πρέπει επίσης να ευθυγραμμιστεί ο ρόλος των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης με τις διατάξεις της επικείμενης BRRD, οι οποίες προβλέπουν την υποκατάσταση των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καλυπτόμενων καταθετών ⁽³⁷⁾.

2.7. Ενιαίο ταμείο εξυγίανσης τραπεζών

Η ΕΚΤ επικροτεί το γεγονός ότι ο ΕΜΕ θα συμπεριλαμβάνει ένα ΕΤΕΤ, το οποίο θα χρηματοδοτείται με εκ των προτέρων εισφορές βάσει του προφίλ κινδύνου από τα πιστωτικά ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στα κράτη μέλη και συμμετέχουν στον ΕΜΕ. Ένας τέτοιος έλεγχος από ένα κοινό ταμείο εξυγίανσης είναι βασικό στοιχείο

⁽³¹⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 7.

⁽³²⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 4.

⁽³³⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, σχέδιο άρθρου 39 παράγραφος 2 της BRRD, το οποίο θέτει τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να θεωρηθεί μία υποχρέωση ως επιλέξιμη υποχρέωση.

⁽³⁴⁾ Βλέπε την Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή, μετά την 1η Αυγούστου 2013, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων στα μέτρα στήριξης των τραπεζών στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης της 30 Ιουλίου 2013 (ΕΕ C 216 της 30.7.2013, σ. 1).

⁽³⁵⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 22.

⁽³⁶⁾ Με την επιφύλαξη της λίστας εξαιρέσεων η οποία μπορεί να ισχύει σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Βλέπε άρθρο 24 παράγραφος 5 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽³⁷⁾ Συνεπώς, τα άρθρα 15 και 73 του προτεινόμενου κανονισμού θα πρέπει να αναφέρονται στα άρθρα 98α και 99 της επικείμενης BRRD.

για τον ΕΜΕ, προκειμένου να εξασφαλιστεί επαρκής χρηματοδότηση εξυγίανσης χωρίς προσφυγή σε δημόσιους πόρους. Θα επιτρέψει στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τη λήψη άμεσων μέτρων, χωρίς την ανάγκη παρατεταμένων συζητήσεων μεταξύ των διασυννοριακών τραπεζών σχετικά με τον επιμερισμό των βαρών, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό μία βέλτιστη και πιο οικονομικά αποδοτική στρατηγική εξυγίανσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η άντληση πόρων θα επιτρέψει στο ΕΤΕΤ να προστατέψει τους φορολογούμενους με έναν πιο αποτελεσματικό τρόπο από τις εθνικές ρυθμίσεις και, επομένως, να διαρρήξει τον αρνητικό σύνδεσμο μεταξύ των τραπεζών και των αντίστοιχων κρατικών χρεών.

Ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει ένα επίπεδο στόχου για το ΕΤΕΤ που ανέρχεται τουλάχιστον στο 1 % του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων. Η ΕΚΤ υποστηρίζει την άποψη ότι οι καλυπτόμενες καταθέσεις δεν είναι ο πιο κατάλληλος δείκτης αναφοράς, δεδομένου ότι δεν αντικατοπτρίζουν πλήρως το πιθανό κόστος χρηματοδότησης σε διαδικασίες εξυγίανσης. Οι καλυπτόμενες καταθέσεις μπορεί να παραμένουν σταθερές, ενώ οι συνολικές υποχρεώσεις να αυξάνονται σημαντικά, ή μπορεί να αυξάνονται, ενώ οι συνολικές υποχρεώσεις να παραμένουν σταθερές. Και στις δύο περιπτώσεις, η πιθανή έκθεση του ταμείου εξυγίανσης δεν θα αντικατοπτρίζεται επαρκώς. Θα πρέπει, επίσης, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι καλυπτόμενες καταθέσεις είναι ήδη ασφαλισμένες μέσω του Συστήματος Εγγύησης των Καταθέσεων (ΣΕΚ), επειδή το ΣΕΚ μπορεί να συμβάλει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης εάν οι (προνομιούχες) καλυπτόμενες καταθέσεις υποστούν ζημία. Συνεπώς, αυτός ο δείκτης αναφοράς θα πρέπει να συμπληρωθεί με μία τιμή αναφοράς σε σχέση με τις συνολικές υποχρεώσεις, η οποία θα μπορεί να βαθμονομηθεί επαρκώς από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενώ το επίπεδο του 1 % των καλυπτόμενων καταθέσεων να διατηρηθεί ως ένα ελάχιστο ποσό⁽³⁸⁾.

2.8. Προστατευτικές ρυθμίσεις

Η ΕΚΤ επικροτεί το γεγονός ότι η πρόταση εγκαθιδρύει επιπρόσθετες προστατευτικές ρυθμίσεις, οι οποίες δύναται να ενεργοποιηθούν όταν επέλθουν εξαιρετικές συνθήκες, σε περίπτωση που οι εκ των προτέρων συνεισφορές του ΕΤΕΤ δεν είναι επαρκείς και οι εκ των υστέρων συνεισφορές δεν είναι άμεσα προσβάσιμες για την κάλυψη των εξόδων, με τη συνομολόγηση δανείων ή άλλων μορφών στήριξης από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη. Αυτές οι προστατευτικές ρυθμίσεις θα ενισχύσουν ακόμα περισσότερο τον ΕΜΕ σε περίπτωση εξαιρετικά δυσμενών οικονομικών και χρηματοπιστωτικών κλυδωνισμών, ενδυναμώνοντας τοιούτοτρόπως την ικανότητά του να αποτρέπει συστημικές κρίσεις. Επιπλέον, η ΕΚΤ στηρίζει την απαίτηση που προβλέπει ότι οποιαδήποτε χρηματοδότηση από τις προστατευτικές ρυθμίσεις θα πρέπει να καλύπτεται από τον χρηματοπιστωτικό τομέα και να μην επιβαρύνει τις φορολογικές αρχές. Αυτή η απαίτηση διατηρεί μία από τις βασικές αιτιολογίες για τη θέσπιση ενός ΕΜΕ, δηλαδή την εξυγίανση τραπεζών χωρίς τη δημιουργία μόνιμων δαπανών για τους φορολογούμενους. Σε σχέση με τα στοιχεία αυτά, ο προτεινόμενος κανονισμός συμβαδίζει πλήρως με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 13ης – 14ης Δεκεμβρίου 2012 και της 27ης – 28ης Ιουνίου 2013⁽³⁹⁾, τα οποία βασίζονται στην έκθεση με τίτλο «Προς μία ουσιαστική Οικονομική και Νομισματική Ένωση».

Ταυτόχρονα, η ΕΚΤ παρατηρεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός παραμένει ασαφής σε σχέση με την προβλεπόμενη μελέτη των επιπρόσθετων προστατευτικών ρυθμίσεων. Ειδικότερα, ενώ ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει για τη δυνατότητα δανεισμού από τρίτα μέρη⁽⁴⁰⁾, δεν προσδιορίζει εάν οι επιπρόσθετες προστατευτικές ρυθμίσεις θα περιλαμβάνουν επίσης προσωρινή πρόσβαση σε δημόσιους πόρους ή θα βασίζονται αποκλειστικά στον δανεισμό από τον ιδιωτικό τομέα. Σύμφωνα με τη σαφή διευκρίνιση στο σχέδιο του άρθρου 6 παράγραφος 4 ότι τα κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να παραχωρήσουν μία τέτοια πρόσβαση, φαίνεται ότι μία τέτοια προστασία μπορεί να παραχωρηθεί μόνο σε εκούσια βάση. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι, παρόλο που ισχύει η αρχή της δημοσιονομικής ουδετερότητας, η πρόσβαση σε δημοσιονομικούς πόρους θα αποτελούσε ένα βασικό στοιχείο των προστατευτικών ρυθμίσεων του ΕΜΕ. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι οι ιδιωτικές πηγές χρηματοδότησης ενδέχεται, ιδίως στην αρχή του ΕΜΕ, να είναι ανεπαρκείς και προσωρινά εξαντλημένες υπό συνθήκες έντονης αναταραχής στη χρηματοπιστωτική αγορά. Η ΕΚΤ κατανοεί ότι η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε υποχρέωση των συμμετεχόντων κρατών μελών να παραχωρήσουν πρόσβαση σε δημόσιους πόρους, επειδή αυτό θα μπορούσε να παρακωλύσει τη δημοσιονομική εθνική κυριαρχία των κρατών μελών, η οποία δεν μπορεί να αποδυναμωθεί σύμφωνα με τη νομική βάση του προτεινόμενου κανονισμού. Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΚΤ θεωρεί ότι είναι σημαντικό τα συμμετέχοντα κράτη μέλη να προβλέψουν να υπάρχει διαθέσιμο ένα κοινό και σταθερό δημόσιο σύστημα ασφαλείας όταν ο προτεινόμενος κανονισμός τεθεί σε εφαρμογή⁽⁴¹⁾.

⁽³⁸⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 19.

⁽³⁹⁾ Διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη διεύθυνση www.consilium.europa.eu.

⁽⁴⁰⁾ Ως προς το σημείο αυτό, η ΕΚΤ παρατηρεί ότι σύμφωνα με την απαγόρευση νομισματικής χρηματοδότησης, μία κεντρική τράπεζα μπορεί να μη χρηματοδοτήσει ένα ταμείο εξυγίανσης. Βλέπε, για παράδειγμα, την έκθεση για τη σύγκλιση της ΕΚΤ το 2013, σ.28.

⁽⁴¹⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 20.

Αυτό το δημόσιο σύστημα ασφαλείας μπορεί να περιλαμβάνει ένα πιστωτικό όριο, το οποίο θα παραχωρεί στον ΕΜΕ πρόσβαση σε δημοσιονομικούς πόρους από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Για την τήρηση της αρχής της δημοσιονομικής ουδετερότητας, το πιστωτικό όριο θα πρέπει να καλύπτεται πλήρως εάν πρόκειται να ενεργοποιηθεί. Ο προσδιορισμός του χρονικού ορίζοντα για την κάλυψη αυτών των κεφαλαίων από τον χρηματοπιστωτικό τομέα είναι σημαντικός για την αποφυγή καταβολής υπερβολικά υψηλών προκυκλικών εισφορών. Μία τέτοια ρύθμιση πιστωτικού ορίου θα συμβάδιζε πλήρως με τις διατάξεις των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2012⁽⁴²⁾ καθώς επίσης και με παρόμοια νομικά πλαίσια εξυγίανσης σε άλλες χώρες, όπως, για παράδειγμα, το πιστωτικό όριο προς την Federal Deposit Insurance Corporation από το Υπουργείο Οικονομικών των Ηνωμένων Πολιτειών.

2.9. Σχέση με το νομοθετικό πλαίσιο περί κρατικών ενισχύσεων

Η ΕΚΤ παρατηρεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός σκοπεί να διασφαλίσει τη διατήρηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής όσον αφορά τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων σε όλες τις περιπτώσεις εξυγίανσης οι οποίες περιλαμβάνουν στήριξη που χαρακτηρίζεται ως κρατική ενίσχυση. Ο σκοπός αυτός θα επιτευχθεί εφόσον η διαδικασία κρατικής ενίσχυσης εκτυλίσσεται παράλληλα με τη διαδικασία εξυγίανσης⁽⁴³⁾. Ωστόσο, ο προτεινόμενος κανονισμός αποσκοπεί να εφαρμόσει τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων και στις περιπτώσεις εκείνες όπου υπάρχει στήριξη από το ΕΤΕΤ, κατ' αναλογία, και παράλληλα με τη διαδικασία εξυγίανσης⁽⁴⁴⁾.

Η ΕΚΤ αναγνωρίζει ότι το νομοθετικό πλαίσιο περί κρατικών ενισχύσεων αποδεικνύεται σημαντικό στοιχείο για τον καθορισμό κοινών παραμέτρων για εθνική δημόσια στήριξη εντός του πλαισίου εξυγίανσης των τραπεζών ανά την Ένωση. Ωστόσο, η ΕΚΤ θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να αξιολογηθεί προσεκτικά η επίπτωση της εφαρμογής του ελέγχου της κρατικής ενίσχυσης και ο αντίκτυπος αυτής σε εξυγιάνσεις του ΕΜΕ. Μόλις ο ΕΜΕ καταστεί πλήρως λειτουργικός, οι αποφάσεις εξυγίανσης θα λαμβάνονται σε επίπεδο Ένωσης, προκειμένου να διαφυλαχθούν οι ισότιμοι όροι ανταγωνισμού και να μην υπάρχει κίνδυνος στρέβλωσης της ενιαίας αγοράς⁽⁴⁵⁾. Για τον λόγο αυτό, η παράλληλη αξιολόγηση σύμφωνα με τη διαδικασία περί κρατικών ενισχύσεων δεν θα πρέπει να καθυστερήσει, επαναλάβει ή εμποδίσει τη διαδικασία εξυγίανσης. Ο σκοπός της διαφύλαξης της εσωτερικής αγοράς και της αποφυγής της στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών και των μη συμμετεχόντων κρατών μελών μπορεί να επιτευχθεί μέσα από τη διαδικασία εξυγίανσης. Η ενσωμάτωση πτυχών της κρατικής ενίσχυσης στη διαδικασία εξυγίανσης είναι δυνατή, ιδίως, εάν ληφθεί υπόψη ότι η Επιτροπή έχει την τελική εξουσία λήψης αποφάσεων. Σε κάθε περίπτωση, η εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού θα διασφαλίσει ότι ο έλεγχος της κρατικής ενίσχυσης ούτε επιφέρει αδικαιολόγητες καθυστερήσεις ούτε παρεμποδίζει την επίτευξη των σκοπών της εξυγίανσης, ιδίως δεδομένης της ανάγκης για προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας⁽⁴⁶⁾. Για λόγους σαφήνειας και ασφάλειας δικαίου, θα ήταν ευκαταίρη να διασαφηνίσει η Επιτροπή στον προτεινόμενο κανονισμό ποιοι κανόνες από το νομοθετικό πλαίσιο περί κρατικών ενισχύσεων και ποια διαδικασία θα εφαρμοστεί κατ' αναλογία, και, εφόσον είναι απαραίτητο, να εξηγήσει περαιτέρω τις λεπτομέρειες της εφαρμογής τους χρησιμοποιώντας κατάλληλα μέσα.

Τέλος, περαιτέρω ανάλυση μπορεί να δικαιολογείται στο μέλλον σε σχέση με την εφαρμογή, κατ' αναλογία, των κανόνων περί κρατικής ενίσχυσης και αναφορικά με την αλληλεπίδραση μεταξύ των εκτιμήσεων για κρατική ενίσχυση και των εκτιμήσεων που συνδέονται με τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο πλαίσιο εξυγιάνσεων⁽⁴⁷⁾.

2.10. Δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων εξυγίανσης

Ο προτεινόμενος κανονισμός δεν περιλαμβάνει καμία πρόβλεψη για δικαστικό έλεγχο και συναφή ζητήματα σε σχέση με τις αποφάσεις εξυγίανσης. Η ΕΚΤ κατανοεί ότι α) αφενός, τόσο οι αποφάσεις εξυγίανσης⁽⁴⁸⁾ του Συμβουλίου Εξυγίανσης / της Επιτροπής όσο και οι αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με τον έλεγχο της

⁽⁴²⁾ Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 13ης – 14ης Δεκεμβρίου 2012 «...Ο ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης θα πρέπει να βασίζεται σε συμβολές του ίδιου του χρηματοπιστωτικού τομέα και να περιλαμβάνει κατάλληλο και αποτελεσματικό σύστημα προστασίας. Αυτό το σύστημα προστασίας θα πρέπει να είναι δημοσιονομικά ουδέτερο μεσοπρόθεσμα, με ανάκτηση της δημόσιας βοήθειας μέσω της εκ των υστέρων καταβολής εισφορών από τον χρηματοπιστωτικό κλάδο.» Η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι ο προτεινόμενος κανονισμός δεν μπορεί να εγκαθιδρύσει ένα τέτοιο πιστωτικό όριο και πρέπει να βασιστεί στην υποχρέωση του Συμβουλίου Εξυγίανσης να το επιδιώξει ενεργά, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν χρηματοπιστωτικοί μηχανισμοί για την παραχώρηση πρόσβασης σε ένα τέτοιο πιστωτικό όριο.

⁽⁴³⁾ Βλέπε παράγραφο 4.1.3 της Αιτιολογικής Έκθεσης του προτεινόμενου κανονισμού (εφεξής η «Αιτιολογική Έκθεση») και βλέπε, επίσης, την τελευταία πρόταση του άρθρου 16 παράγραφος 8 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁴⁴⁾ Βλέπε άρθρο 16 παράγραφος 10 του προτεινόμενου κανονισμού και παράγραφο 1.2 της Αιτιολογικής Έκθεσης.

⁽⁴⁵⁾ Βλέπε, ιδίως, αιτιολογικές σκέψεις 7, 9 και 13 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁴⁶⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 6.

⁽⁴⁷⁾ Βλέπε την πρόταση διατύπωσης στην τροποποίηση 21.

⁽⁴⁸⁾ Βλέπε άρθρο 16 του προτεινόμενου κανονισμού, λαμβάνοντας, επίσης, υπόψη το άρθρο 78 σε σχέση με την εξωσυμβατική ευθύνη του Συμβουλίου Εξυγίανσης.

συμμόρφωσης με τους κανόνες περί κρατικής ενίσχυσης, και β) αφετέρου, οι δράσεις εξυγίανσης των εθνικών αρχών εξυγίανσης, οι οποίες εφαρμόζουν το σχέδιο εξυγίανσης σύμφωνα με την απόφαση αυτή και τους κανόνες περί κρατικής ενίσχυσης, υπάγονται σε δικαστικό έλεγχο από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα εθνικά δικαστήρια, αντίστοιχα. Η ΕΚΤ επισημαίνει ότι ο συνδυασμός των ένδικων μέσων προστασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, όπως προβλέπονται από τη Συνθήκη και τον προτεινόμενο κανονισμό, καθώς και ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, όπως προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία των συμμετεχόντων κρατών μελών, εγγυάται την τήρηση προσήκοντων διαδικαστικών δικαιωμάτων προς τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που επηρεάζονται από τις αποφάσεις του ΕΜΕ.

Για λόγους νομικής σαφήνειας, θα ήταν χρήσιμο ο κανονισμός να προσδιορίσει ότι δεν θίγεται η αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων να ελέγχουν τις πράξεις ή παραλείψεις των εθνικών αρχών εξυγίανσης και άλλων αρμόδιων αρχών όταν εφαρμόζουν τις αποφάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης, οι οποίες εκδόθηκαν στα πλαίσια της διαδικασίας εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 16. Επιπλέον, μπορεί να μελετηθεί η υιοθέτηση διατάξεων που να αποκλείουν ή, τουλάχιστον, να περιορίζουν την αναστρεψιμότητα αποφάσεων που λαμβάνονται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ιδίως σε σχέση με αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 26 παράγραφος 2 του προτεινόμενου κανονισμού, σύμφωνα με διατάξεις που αναφέρονται στην BRRD σε σχέση με το δικαίωμα προσφυγής και αποκλεισμού άλλων μέτρων. Οι σχετικές διατάξεις θα πρέπει να εξισορροπηθούν προσεκτικά προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τα δικαιώματα ιδιοκτησίας σύμφωνα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Τέλος, για να αυξηθεί το επίπεδο διαφάνειας σε σχέση με τα ένδικα μέσα που διαθέτει ο ΕΜΕ, κρίνεται σκόπιμο να καθοριστεί το πεδίο και το περιεχόμενο του δικαιώματος των μερών για δικαστικό έλεγχο το οποίο επηρεάζεται από τα μέτρα εξυγίανσης βάσει του ΕΜΕ, καθορίζοντας, για παράδειγμα, ότι ο δικαστικός έλεγχος των πράξεων και παραλείψεων των εθνικών αρχών εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνει πλήρως υπόψη του ότι, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 8 του προτεινόμενου κανονισμού, οι εθνικές αρχές υποχρεούνται να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή των αποφάσεων του Συμβουλίου Εξυγίανσης, καθώς και ότι αυτές οι αποφάσεις υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό θα μπορούσε να τεθεί είτε στην αιτιολογική έκθεση του προτεινόμενου κανονισμού είτε σε ξεχωριστό έγγραφο.

2.11. Ορολογία

Η ΕΚΤ επικροτεί τον σκοπό της Επιτροπής να διασφαλίσει ότι ο προτεινόμενος κανονισμός είναι σύμφωνος με την επικείμενη BRRD, η οποία, επίσης, θα πρέπει να διασφαλίσει συνέπεια σε σχέση με τους ορισμούς που χρησιμοποιεί. Οι ορισμοί της BRRD θα πρέπει να διατηρηθούν εκτός εάν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι για την απομάκρυνση από αυτούς ή την παράλειψή τους στον προτεινόμενο κανονισμό⁽⁴⁹⁾. Προς το σκοπό αυτό, όταν γίνεται αναφορά στην αρχή εξυγίανσης, ο κανονισμός θα πρέπει να χρησιμοποιεί μία προσέγγιση συνέπειας αναφερόμενος, για παράδειγμα, στην «αρμόδια αρχή» και να διευκρινίζεται ότι ο όρος αυτός περιλαμβάνει τόσο την ΕΚΤ στον εποπτικό της ρόλο όσο και τις εθνικές εποπτικές αρχές.

2.12. Κράτη μέλη που έχουν προβεί σε ρύθμιση στενής συνεργασίας

Η ΕΚΤ προτείνει να προστεθεί στον προτεινόμενο κανονισμό μία διάταξη σε σχέση με τις διαδικασίες εξυγίανσης οι οποίες δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί, σε περίπτωση όπου ένα κράτος μέλος το οποίο έχει προβεί σε ρύθμιση στενής συνεργασίας⁽⁵⁰⁾, και επομένως υπόκειται αυτόματα στον προτεινόμενο κανονισμό, καταγγείλει αυτή τη συνεργασία.

Φρανκφούρτη, 6 Νοεμβρίου 2013.

Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ

Mario DRAGHI

⁽⁴⁹⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, άρθρο 3 παράγραφος 13 του προτεινόμενου κανονισμού το οποίο ορίζει τον «όμιλο». Ο ορισμός αυτός αποκλίνει από τον ορισμό του όρου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 της γενικής προσέγγισης στο σχέδιο οδηγίας σχετικά με την θέσπιση πλαισίου για την πρόληψη και την εξυγίανση τραπεζών υπό πτώχευση, της 27ης Ιουνίου 2013.

⁽⁵⁰⁾ Όπως ορίζεται στον κανονισμό ΕΕΜ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προτάσεις διατύπωσης

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
Τροποποίηση 1 Αιτιολογική σκέψη 43	
<p>«(43) Οι καταθέτες που έχουν καταθέσεις εγγυημένες από το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων δεν θα πρέπει να υπόκεινται στην εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Ωστόσο, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της διαδικασίας εξυγίανσης στον βαθμό που θα ήταν υποχρεωμένο να αποζημιώσει τους καταθέτες. Με την άσκηση των εξουσιών διάσωσης με ίδια μέσα θα διασφαλίζεται ότι οι καταθέτες θα εξακολουθήσουν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, πράγμα το οποίο ήταν ο κυριότερος λόγος για την καθιέρωση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων. Η απουσία πρόβλεψης της συμμετοχής στα εν λόγω συστήματα σε τέτοιες περιπτώσεις θα αποτελούσε αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων πιστωτών οι οποίοι θα έπρεπε να υπόκεινται στην άσκηση των εξουσιών από την αρχή εξυγίανσης.»</p>	<p>«(43) Οι καταθέτες που έχουν καταθέσεις εγγυημένες από το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων δεν θα πρέπει να υπόκεινται στην εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Ωστόσο, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της διαδικασίας εξυγίανσης στον βαθμό που θα ήταν υποχρεωμένο να αποζημιώσει τους καταθέτες. Με την άσκηση των εξουσιών διάσωσης με ίδια μέσα θα διασφαλίζεται ότι οι καταθέτες θα εξακολουθήσουν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, πράγμα το οποίο ήταν ο κυριότερος λόγος για την καθιέρωση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων. Η απουσία πρόβλεψης της συμμετοχής στα εν λόγω συστήματα σε τέτοιες περιπτώσεις θα αποτελούσε αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων πιστωτών οι οποίοι θα έπρεπε να υπόκεινται στην άσκηση των εξουσιών από την αρχή εξυγίανσης.»</p>

Αιτιολογία

Δεδομένου ότι οι ασφαλισμένοι καταθέτες κατατάσσονται προνομακά σε σχέση με όλους τους υπόλοιπους πιστωτές και το ΣΕΚ υποκαθίσταται σε αυτή την προτίμηση, όλοι οι υπόλοιποι πιστωτές θα υποστούν ζημία προτού κληθεί το ΣΕΚ να συνεισφέρει. Συνεπώς, η διάσωση με ίδια μέσα του ΣΕΚ δεν επηρεάζει τη θέση αυτών των πιστωτών που κατατάσσονται σε χαμηλότερη κλίμακα και η απουσία του δεν αποτελεί «αθέμιτο πλεονέκτημα».

Τροποποίηση 2

Άρθρο 3 σημείο 1 Ορισμοί

<p>«(1) “εθνική αρμόδια αρχή”: κάθε εθνική αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ ] του Συμβουλίου [για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων]»</p>	<p>«(1) “εθνική αρμόδια αρχή”: κάθε εθνική αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ ] του Συμβουλίου [για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων]» που ορίζεται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την οδηγία 2013/36/ΕΕ</p> <p>«([...])αρμόδια αρχή»: η εθνική αρμόδια αρχή και η ΕΚΤ κατά την άσκηση των καθηκόντων που ανατίθενται σε αυτήν σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων»</p>
--	--

Αιτιολογία

Σκοπός των προτεινόμενων ορισμών είναι να διευκρινισθεί ότι η ΕΚΤ θεωρείται ως η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 9 του Κανονισμού EEM.

Τα άρθρα 8 παράγραφοι 1 και 5,10 παράγραφος 1,11 παράγραφοι 1,4 και 5,18 παράγραφος 1 και 41 παράγραφος 7 του προτεινόμενου κανονισμού θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ⁽¹⁾**Τροποποίηση 3**

Άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 8 Εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης

«1. Όταν καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 7, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, κατόπιν διαβούλευσης με την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, και τις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, εφόσον αυτό έχει σημασία για το σημαντικό υποκατάστημα, προβαίνει σε αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο τα ιδρύματα και οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιαθούν χωρίς την προϋπόθεση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, εκτός από τη χρήση του Ταμείου που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 64.»

...

«8. Εάν τα μέτρα που προτείνονται από την ενδιαφερόμενη οντότητα ή μητρική επιχείρηση δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση, κατόπιν διαβουλεύσεων με την αρμόδια αρχή και, αναλόγως με την περίπτωση, με την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας, αναφέροντας ότι τα προτεινόμενα μέτρα δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και δίνοντας εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να απαιτήσουν από το ενδιαφερόμενο ίδρυμα, μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε θυγατρική του ομίλου, να λάβουν οποιοδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 9, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια: [...]»

«1. Όταν καταρτίζει σχέδια εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 7, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, **σε συνεργασία κατόπιν διαβούλευσης** με την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, και τις αρχές εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών στα οποία είναι εγκατεστημένα σημαντικά υποκαταστήματα, εφόσον αυτό έχει σημασία για το σημαντικό υποκατάστημα, προβαίνει σε αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο τα ιδρύματα και οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιαθούν χωρίς την προϋπόθεση: **α) της** έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης ~~εκτός από~~ **ή β) της** χρήσης του Ταμείου που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 64.»

...

8. Εάν τα μέτρα που προτείνονται από την ενδιαφερόμενη οντότητα ή μητρική επιχείρηση δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης λαμβάνει απόφαση, ~~κατόπιν διαβουλεύσεων~~ **σε συνεργασία** με την αρμόδια αρχή και, αναλόγως με την περίπτωση, με την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας, αναφέροντας ότι τα προτεινόμενα μέτρα δεν εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης και δίνοντας εντολή στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να απαιτήσουν από το ενδιαφερόμενο ίδρυμα, μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε θυγατρική του ομίλου, να λάβουν οποιοδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 9, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια: [...]»

Αιτιολογία

Σε ευθυγράμμιση με τον σχεδιασμό της εξυγίανσης βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 7 του προτεινόμενου κανονισμού, η εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης και η εντολή για λήψη μέτρων αποκατάστασης θα πρέπει να λαμβάνονται σε συνεργασία με την αρμόδια αρχή, επειδή πρόκειται για μια κατάσταση όπου η τράπεζα δεν βρίσκεται ακόμα υπό εξυγίανση, διενεργεί τις «συνήθειες εργασίες» της και, επομένως, τελεί υπό τον έλεγχο της αρμόδιας αρχής.

Η δυνατότητα εξυγίανσης θα πρέπει να εκτιμάται με βάση τις παραμέτρους του ίδιου του ιδρύματος ή του ομίλου, χωρίς να εκλαμβάνεται ως δεδομένη η χρησιμοποίηση του ΕΤΕΓ. Εάν η οικονομική στήριξη του ταμείου θεωρείται ως δεδομένη, τότε, με τον τρόπο αυτό, μπορεί να παρέχεται η δυνατότητα στο ίδρυμα ή τον όμιλο να συνεχίσει τις εργασίες του εις βάρος (ενδεχομένως) ολόκληρου του τραπεζικού τομέα, ο οποίος θα καλείτο να πληρώσει για την εξυγίανσή του. Το ταμείο, όμως, θα παρέχει προστασία μόνο εάν η χρηματοδότηση της εξυγίανσης μέσω των μετόχων και πιστωτών είναι ανεπαρκής. Ο γενικός κανόνας ότι οι μέτοχοι και πιστωτές του κάθε ιδρύματος ή ομίλου είναι οι πρώτοι που θα απορροφήσουν ζημιές σε περίπτωση εξυγίανσης, θα πρέπει να αντανakλάται στην εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης. Διαφορετικά, η πρόσβαση στο ταμείο θεωρείται δεδομένη, γεγονός που δεν δημιουργεί τα σωστά κίνητρα για τη διάρθρωση ιδρυμάτων ή ομίλων με τέτοιο τρόπο όπου οι δικοί τους πόροι να επαρκούν για την εξυγίανσή τους.

Σε ευθυγράμμιση με τα βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, όπως καθορίστηκαν από το FSB, ένα ίδρυμα ή όμιλος θα πρέπει να αξιολογείται σε σχέση με τη δυνατότητα εξυγίανσης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εξυγίανση θα έχει πρακτικά αποτελέσματα. Αυτή η αξιολόγηση σκοπεί στο να εκτιμηθεί εάν το ίδρυμα ή ο όμιλος μπορεί να εξυγιαθεί χωρίς να δημιουργείται συστημικός αντίκτυπος, καθώς επίσης και εάν πρέπει να ληφθούν ενέργειες για τη βελτίωση της δυνατότητας εξυγίανσης. Αυτό θα πρέπει να πραγματοποιείται με όλη την αναγκαία αυστηρότητα.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (1)

Τροποποίηση 4

Άρθρο 10 Ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις

«1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, διαπιστώνει την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, με την επιφύλαξη των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, τα οποία οφείλουν να διατηρούν τα ιδρύματα και οι μητρικές επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2.»

Η πρόταση της ΕΚΤ δεν αφορά το ελληνικό κείμενο.

Αιτιολογία

Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η ελάχιστη απαίτηση για επιλέξιμες υποχρεώσεις (ΕΑΕΥ) αποτελεί σημαντικό στοιχείο για τη διασφάλιση της δυνατότητας εξυγίανσης και της επάρκειας της απορροφητικότητας των ζημιών. Για τον λόγο αυτό, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να έχει ενισχυμένο ρόλο στον καθορισμό της ΕΑΕΥ, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΑΕΥ μπορεί να έχει άμεσες συνέπειες στη διατήρηση των δραστηριοτήτων μιας τράπεζας σε λειτουργία και, συνεπώς, είναι σημαντική για την αρμόδια αρχή. Η ΕΑΕΥ θα πρέπει, επομένως, να καθορίζεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης «σε συνεργασία» με την αρμόδια αρχή.

Τροποποίηση 5

Άρθρο 11 παράγραφος 4 Έγκαιρη παρέμβαση

«4. Εάν η ΕΚΤ ή οι αρμόδιες αρχές των συμμετεχόντων κρατών μελών σκοπεύουν να επιβάλουν πρόσθετο μέτρο σε ίδρυμα ή όμιλο δυνάμει του άρθρου 13β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ ] του Συμβουλίου [για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων] ή των άρθρων 23 ή 24 της οδηγίας [ ], ή δυνάμει του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, προτού το ίδρυμα ή ο όμιλος συμμορφωθεί πλήρως με το πρώτο μέτρο που κοινοποιήθηκε στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, συμβουλευούνται το Συμβούλιο Εξυγίανσης πριν επιβάλλουν το εν λόγω πρόσθετο μέτρο στο σχετικό ίδρυμα ή όμιλο.»

«4. Εάν η ΕΚΤ **δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων**, ή οι αρμόδιες αρχές των συμμετεχόντων κρατών μελών σκοπεύουν να επιβάλουν πρόσθετο μέτρο σε ίδρυμα ή όμιλο ~~του άρθρου 13β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ ] του Συμβουλίου [για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων]~~ ή δυνάμει των άρθρων 23 ή 24 της οδηγίας [ ], ή δυνάμει του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, προτού το ίδρυμα ή ο όμιλος συμμορφωθεί πλήρως με το πρώτο μέτρο που κοινοποιήθηκε στο Συμβούλιο Εξυγίανσης, **συμβουλευονται ενημερώνουν** το Συμβούλιο **πριν όταν** επιβάλλουν το εν λόγω πρόσθετο μέτρο στο σχετικό ίδρυμα ή όμιλο.»

Αιτιολογία

Το άρθρο 13β (τελικά άρθρο 16) του κανονισμού ΕΕΜ προβλέπει για την ανάθεση εξουσιών αποκλειστικά στην ΕΚΤ. Η προτεινόμενη τροπολογία σκοπεί να διευκρινίσει ότι στις περιπτώσεις του άρθρου 16 του κανονισμού ΕΕΜ, μόνο η ΕΚΤ έχει το δικαίωμα να ενεργεί. Σε άλλες περιπτώσεις, δεν είναι αναγκαία η σαφής αναφορά στην ΕΚΤ σε σχέση με τον προτεινόμενο ορισμό των «αρμόδιων αρχών» (βλέπε προτεινόμενη τροποποίηση 2).

Ο επόπτης φέρει την ευθύνη για εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (*)

Τροποποίηση 6

Άρθρο 16 Διαδικασία εξυγίανσης

«1. Εάν η ΕΚΤ ή εθνική αρχή εξυγίανσης εκτιμά ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2 όσον αφορά οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο Εξυγίανσης.

2. Με την λήψη ανακοίνωσης δυνάμει της παραγράφου 1, ή με δική του πρωτοβουλία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης προβαίνει σε εκτίμηση του κατά πόσο πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης
- β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και όλες τις σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικές ενέργειες του ιδιωτικού τομέα ή των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 14), που αναλαμβάνονται έναντι της οντότητας, θα αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος
- γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο α), η οντότητα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:

- α) η οντότητα παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι το ίδρυμα θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας, κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την ΕΚΤ ή αρμόδια αρχή, επειδή, μεταξύ άλλων, το ίδρυμα έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν όλα τα ίδια κεφάλαια ή σημαντικό μέρος τους

...

«1. Εάν η ΕΚΤ ή εθνική **αρμόδια** εξυγίανσης αρχή εκτιμά ότι:

- α) **μία οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, και**
- β) **έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και όλες τις σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικές ενέργειες του ιδιωτικού τομέα ή των αρχών εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης που λαμβάνονται έναντι της οντότητας, θα αποφευχθεί η πτώχευσή της εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος** πληρούνται ~~οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2 όσον αφορά οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο Εξυγίανσης. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει το δικαίωμα να ζητήσει μία τέτοια εκτίμηση.~~

2. Με την λήψη ανακοίνωσης δυνάμει της παραγράφου 1, ή με δική του πρωτοβουλία, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, **σε διαβούλευση με την αρμόδια αρχή**, προβαίνει σε εκτίμηση του κατά πόσο πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης
- β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και όλες τις σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικές **λύσεις** ενέργειες του ιδιωτικού τομέα ή των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 14), που αναλαμβάνονται έναντι της οντότητας, θα αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος
- γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου **21**, στοιχείο α), η οντότητα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:

- α) η οντότητα παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι το ίδρυμα θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις απαιτήσεις για τη διατήρηση της άδειας λειτουργίας, κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας από την **αρμόδια αρχή** ΕΚΤ ή αρμόδια αρχή, επειδή, μεταξύ άλλων, το ίδρυμα έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν όλα τα ίδια κεφάλαια ή σημαντικό μέρος τους

...

- δ) **την εκτίμηση που αναφέρεται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1.**

...

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (*)
<p>6. Δεδομένης της επείγουσας φύσης των περιστάσεων στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή αποφασίζει, με δική της πρωτοβουλία ή λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, την ανακοίνωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή τη σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρεται στην παράγραφο 5, εάν θα θέσει την οντότητα υπό εξυγίανση και για το πλαίσιο των εργαλείων εξυγίανσης τα οποία θα εφαρμοστούν στην υπό εξέταση οντότητα, καθώς και τη χρήση του ταμείου εξυγίανσης για τη στήριξη της δράσης εξυγίανσης. Η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία, δύναται να αποφασίσει να θέσει οντότητα υπό εξυγίανση εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2.</p> <p>8. Εντός του πλαισίου που τίθεται με την απόφαση της Επιτροπής, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει τον μηχανισμό εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 20 και διασφαλίζει ότι λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τη λειτουργία του μηχανισμού εξυγίανσης εκ μέρους των σχετικών εθνικών αρχών εξυγίανσης. Η απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης απευθύνεται στις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης και καθοδηγεί τις εν λόγω αρχές, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 26, με την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στην οδηγία [ ], και ιδίως εκείνων στα άρθρα 56 έως 64 της εν λόγω οδηγίας [ ]. Εάν έχει χορηγηθεί κρατική ενίσχυση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να αποφασίσει μόνον αφού η Επιτροπή έχει λάβει απόφαση περί της εν λόγω κρατικής ενίσχυσης.»</p>	<p>6. Δεδομένης της επείγουσας φύσης των περιστάσεων στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή αποφασίζει, ~~με δική της πρωτοβουλία ή λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση,~~ την ανακοίνωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ~~ή~~ και τη σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης που αναφέρεται στην παράγραφο 5, εάν θα θέσει την οντότητα υπό εξυγίανση και για το πλαίσιο των εργαλείων εξυγίανσης τα οποία θα εφαρμοστούν στην υπό εξέταση οντότητα, καθώς και τη χρήση του ταμείου εξυγίανσης για τη στήριξη της δράσης εξυγίανσης. ~~Η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία, δύναται να αποφασίσει να θέσει οντότητα υπό εξυγίανση εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2.~~ Εάν δεν υπάρχει σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης, η Επιτροπή δύναται, επίσης, να αποφασίσει, με δική της πρωτοβουλία, να θέσει οντότητα υπό εξυγίανση εφόσον η αρμόδια αρχή έχει εκτιμήσει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1.</p> <p>...</p> <p>8. Εντός του πλαισίου που τίθεται με την απόφαση της Επιτροπής, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει τον μηχανισμό εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 20 και διασφαλίζει ότι λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τη λειτουργία του μηχανισμού εξυγίανσης εκ μέρους των σχετικών εθνικών αρχών εξυγίανσης. Η απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης απευθύνεται στις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης και καθοδηγεί τις εν λόγω αρχές, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 26, με την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στην οδηγία [ ], και ιδίως εκείνων στα άρθρα 56 έως 64 της εν λόγω οδηγίας [ ]. Εάν έχει χορηγηθεί κρατική ενίσχυση, το Συμβούλιο Εξυγίανσης ~~μπορεί να αποφασίσει μόνον αφού η Επιτροπή έχει λάβει~~ ενεργεί σύμφωνα με μια απόφαση της Επιτροπής περί της εν λόγω κρατικής ενίσχυσης. Ωστόσο, η μη ύπαρξη μιας τέτοιας απόφασης σχετικά με κρατική ενίσχυση δεν θα παρεμποδίζει ή καθυστερεί τη λήψη άμεσης δράσης εξυγίανσης σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης.»</p>

Αιτιολογία

Μόνο ο επόπτης θα πρέπει να είναι υπεύθυνος για να αποφασίσει εάν μία τράπεζα «βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης» προκειμένου να γίνει καταμερισμός ευθυνών προς το συμφέρον της λήψης άμεσης και αποτελεσματικής δράσης εξυγίανσης. Αυτή η εποπτική εκτίμηση θα πρέπει να αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την έναρξη των διαδικασιών εξυγίανσης. Σύμφωνα με τον EEM, η ΕΚΤ θα πρέπει, επομένως, να είναι η μόνη αρμόδια αρχή για να αποφασίσει εάν ένα ίδρυμα το οποίο υπόκειται στην άμεση επίβλεψη της βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ενώ οι εθνικές αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν αυτή την αρμοδιότητα σε σχέση με τα ιδρύματα που εποπτεύουν.

Για την εξασφάλιση κατάλληλων ελέγχων και ισολογισμών, το Συμβούλιο Εξυγίανσης και η Επιτροπή θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν εκτίμηση από τον επόπτη (την ΕΚΤ ή την εθνική αρμόδια αρχή) οποτεδήποτε, εάν μια τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Με αυτόν τον τρόπο, αποτρέπεται η αδράνεια εκ μέρους της εποπτικής αρχής στην περίπτωση όπου η αρχή εξυγίανσης θεωρεί αναγκαία την ανάληψη δράσης.

Είναι σημαντικό να ληφθεί άμεση δράση για εξυγίανση. Συνεπώς, αποφάσεις σχετικά με κρατικές ενισχύσεις δεν θα πρέπει να παρεμποδίζουν ή να καθυστερούν τη λήψη δράσης για εξυγίανση. Η προτεινόμενη νέα παράγραφος 5, στοιχείο δ του άρθρου 16 αποσκοπεί να διασφαλίζει ότι η Επιτροπή κατέχει κάθε σχετική πληροφορία, συμπεριλαμβανομένης μίας εκτίμησης από την ΕΚΤ ή οποιαδήποτε εθνική αρμόδια αρχή ότι μια τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (1)

Τροποποίηση 7

Άρθρο 17 Αποτίμηση

<p>«... 4. Στόχος της αποτίμησης είναι η εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 η οποία πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει. ... 6. Ανάλογα με την περίπτωση, η αποτίμηση βασίζεται σε συνετές παραδοχές, μεταξύ άλλων σχετικά με τα ποσοστά αθέτησης και τη σοβαρότητα των ζημιών. Κατά την αποτίμηση δεν συνεκτιμώνται πιθανές μελλοντικές παροχές έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης προς την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, από τη στιγμή κατά την οποία αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης ή ασκείται εξουσία απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων. Επιπλέον, η αποτίμηση λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, σε περίπτωση που εφαρμοστεί εργαλείο εξυγίανσης: α) το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να ανακτήσει τυχόν εύλογες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν ορθώς από το υπό εξυγίανση ίδρυμα β) το ταμείο εξυγίανσης δύναται να χρεώσει τόκους ή άλλες επιβαρύνσεις για δάνεια ή εγγυήσεις που παρέχονται στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 71. ... 18. Η αποτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 16: α) βασίζεται στην παραδοχή ότι η υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, σε σχέση με την οποία έχει πραγματοποιηθεί η εν μέρει μεταβίβαση, η απομείωση ή η μετατροπή, θα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως προτού πραγματοποιηθεί η διαδικασία εξυγίανσης β) βασίζεται στην παραδοχή ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί η εν μέρει μεταβίβαση ή μεταβιβάσεις δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, ούτε η απομείωση ή η μετατροπή γ) δεν λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε παροχή έκτακτης δημόσιας στήριξης προς την υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2.»</p>	<p>«... 4. Στόχος της αποτίμησης είναι η εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 η οποία πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη οποιαδήποτε επίπτωση από χρήση έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης και στήριξης από το Ταμείο. ... 6. Ανάλογα με την περίπτωση, η αποτίμηση βασίζεται σε συνετές παραδοχές, μεταξύ άλλων σχετικά με τα ποσοστά αθέτησης και τη σοβαρότητα των ζημιών. Κατά την αποτίμηση δεν ~~συνεκτιμώνται~~ λαμβάνονται υπόψη πραγματικές ή πιθανές μελλοντικές παροχές έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης προς την οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2; και δεν συνεκτιμάται οποιαδήποτε στήριξη η οποία παρέχεται από το Ταμείο σε σχέση με τη δράση εξυγίανσης από τη στιγμή κατά την οποία αναλαμβάνεται ή ασκείται εξουσία απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων. Επιπλέον, η αποτίμηση λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, σε περίπτωση που εφαρμοστεί εργαλείο εξυγίανσης: α) το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να ανακτήσει τυχόν εύλογες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν ορθώς από το υπό εξυγίανση ίδρυμα β) το ταμείο εξυγίανσης δύναται να χρεώσει τόκους ή άλλες επιβαρύνσεις για δάνεια ή εγγυήσεις που παρέχονται στο υπό εξυγίανση ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 71. ... 18. Η αποτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 16: α) βασίζεται στην παραδοχή ότι η υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2, σε σχέση με την οποία έχει πραγματοποιηθεί η εν μέρει μεταβίβαση, η απομείωση ή η μετατροπή, θα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως προτού πραγματοποιηθεί η διαδικασία εξυγίανσης β) βασίζεται στην παραδοχή ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί η εν μέρει μεταβίβαση ή μεταβιβάσεις δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, ούτε η απομείωση ή η μετατροπή γ) δεν λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε πραγματική ή πιθανή παροχή έκτακτης δημόσιας στήριξης προς την υπό εξυγίανση οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2.»</p>
---	---

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (*)

Αιτιολογία

Είναι σημαντικό η αποτίμηση να καθορίζει την αξία των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων χωρίς να λαμβάνεται υπόψη οιαδήποτε υφιστάμενη και μελλοντική έκτακτη δημόσια χρηματοδοτική στήριξη, καθώς και οιοδήποτε μέτρο στήριξης από το ταμείο εξυγίανσης. Η λογική στην οποία στηρίζεται αυτή η σκέψη είναι ότι μία τέτοια στήριξη παραχωρείται λόγω του διακυβευόμενου δημόσιου συμφέροντος (κυρίως για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας) και όχι για να επωφεληθούν, άμεσα ή έμμεσα, οι μέτοχοι και οι πιστωτές. Συνεπώς, για τον καθορισμό της εύλογης αξίας απαιτείται η αφαίρεση οποιασδήποτε επιρροής από αυτούς τους εξωγενείς παράγοντες.

Τροποποίηση 8

Άρθρο 18 Απομείωση και μετατροπή κεφαλαιακών μέσων

«1. Η ΕΚΤ, η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης, όπως ορίζεται από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχεία β) και ββ), και το άρθρο 54 της οδηγίας [ ], ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφόσον εκτιμά ότι συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις σε σχέση με οντότητα του άρθρου 2 ή όμιλο εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος:

- α) η οντότητα δεν θα είναι πλέον βιώσιμη εκτός εάν τα κεφαλαιακά μέσα απομειωθούν ή μετατραπούν σε μετοχές
- β) η οντότητα ή ο όμιλος έχουν ανάγκη έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης, πλην των περιστάσεων που αναφέρονται στο στοιχείο δ) σημείο iii) του άρθρου 16 παράγραφος 3.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή όμιλος θεωρείται ότι παύουν να είναι βιώσιμοι μόνον εφόσον συντρέχουν αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η οντότητα ή ο όμιλος πτωχεύει ή είναι πιθανό να πτωχεύσει
- β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και τις άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με οιαδήποτε ενέργεια, είτε του ιδιωτικού τομέα είτε των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης), πλην της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων, είτε μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με μέτρο εξυγίανσης, θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας ή του ομίλου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), η οντότητα θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις του άρθρου 16 παράγραφος 3.

~~«1. Η ΕΚΤ, η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης, όπως ορίζεται από το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχεία β) και ββ), και το άρθρο 54 της οδηγίας [ ], ενημερώνει το Συμβούλιο Εξυγίανσης εφόσον εκτιμά ότι συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις σε σχέση με οντότητα του άρθρου 2 ή όμιλο εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος:~~

- ~~α) η οντότητα δεν θα είναι πλέον βιώσιμη εκτός εάν τα κεφαλαιακά μέσα απομειωθούν ή μετατραπούν σε μετοχές~~
- ~~β) η οντότητα ή ο όμιλος έχουν ανάγκη έκτακτης δημόσιας χρηματοδοτικής στήριξης, πλην των περιστάσεων που αναφέρονται στο στοιχείο δ) σημείο iii) του άρθρου 16 παράγραφος 3.~~

Το Συμβούλιο Εξυγίανσης έχει το δικαίωμα να ζητήσει μία τέτοια εκτίμηση.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή όμιλος θεωρείται ότι παύουν να είναι βιώσιμοι μόνον εφόσον συντρέχουν αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η οντότητα ή ο όμιλος πτωχεύει ή είναι πιθανό να πτωχεύσει
- β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και τις άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με οιαδήποτε ενέργεια, είτε του ιδιωτικού τομέα είτε των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης), πλην της απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων, είτε μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με μέτρο εξυγίανσης, θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας ή του ομίλου εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), η οντότητα θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν συντρέχουν μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις του άρθρου 16 παράγραφος 3.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
<p>4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο α), ο όμιλος θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν ο όμιλος παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι ο όμιλος θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις ενοποιημένες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας του κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε τη λήψη μέτρων από την αρμόδια αρχή, επειδή, μεταξύ άλλων, ο όμιλος έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του.</p> <p>5. Η Επιτροπή, μετά από σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης ή με δική της πρωτοβουλία, εξακριβώνει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή καθορίζει εάν οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων ασκούνται μεμονωμένα ή, μετά από τη διαδικασία δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφοι 4 έως 7, μαζί με δράση εξυγίανσης.</p> <p>6. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, αλλά δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από απόφαση της Επιτροπής, παραγγέλλει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκήσουν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 52 της οδηγίας [ ].</p> <p>...»</p>	<p>4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο α), ο όμιλος θεωρείται ότι πτωχεύει ή είναι πιθανόν να πτωχεύσει όταν ο όμιλος παραβιάζει ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη διαπίστωση ότι ο όμιλος θα παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον, τις ενοποιημένες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας του κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε τη λήψη μέτρων από την αρμόδια αρχή, επειδή, μεταξύ άλλων, ο όμιλος έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν το σύνολο ή σημαντικό μέρος των ιδίων κεφαλαίων του.</p> <p>5. Η Επιτροπή, μετά από σύσταση του Συμβουλίου Εξυγίανσης και με βάση την εκτίμηση ή ~~με δική της πρωτοβουλία, εξακριβώνει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στις~~ παραγράφου άρθρο 1. Η Επιτροπή καθορίζει εάν οι εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων ασκούνται μεμονωμένα ή, μετά από τη διαδικασία δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφοι 4 έως 7, μαζί με δράση εξυγίανσης.</p> <p>6. Όταν η Επιτροπή, βάσει εκτίμησης που πραγματοποιείται από την αρμόδια αρχή, διαπιστώνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, αλλά δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, μετά από απόφαση της Επιτροπής, παραγγέλλει στις εθνικές αρχές εξυγίανσης να ασκήσουν τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 52 της οδηγίας [ ].</p> <p>...»</p>

Αιτιολογία

Ο επόπτης είναι το πλέον κατάλληλο όργανο για να εκτιμήσει εάν μία οντότητα δεν είναι πλέον βιώσιμη χωρίς απομείωση ή μετατροπή κεφαλαίου, ή εάν απαιτείται έκτακτη δημόσια στήριξη. Ο προτεινόμενος κανονισμός αναγνωρίζει ότι «η ΕΚΤ, ως επόπτης εντός του ΕΕΜ, είναι το πλέον κατάλληλο όργανο για να αξιολογήσει εάν ένα πιστωτικό ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, και εάν δεν υπάρχει εύλογη προοπτική, οποιαδήποτε εναλλακτική δράση του ιδιωτικού τομέα ή εποπτικά μέτρα να αποτρέψουν την πτώχευση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος». Ο κανονισμός θα πρέπει να αναθέτει με σαφήνεια την ευθύνη για αυτή την εκτίμηση στον επόπτη, και αυτή η εποπτική εκτίμηση θα πρέπει να αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την απομείωση ή μετατροπή κεφαλαιακών μέσων. Αυτό ευθυγραμμίζεται πλήρως με το άρθρο 51 της επικείμενης οδηγίας για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών (BRRD), η οποία αναθέτει την εκτίμηση στην «ενδεδειγμένη αρχή». Με βάση τα παραπάνω, αυτή η αρχή είναι ο επόπτης, δηλαδή η αρμόδια αρχή. Επιπλέον, η απομείωση ή η μετατροπή μπορεί να λάβουν χώρα εκτός εξυγίανσης (βλ. άρθρο 18 παράγραφος 6) και επομένως αποκλειστικά εντός του τομέα της εποπτείας.

Με την ανάθεση στο Συμβούλιο Εξυγίανσης του δικαιώματος να απαιτήσει την έκδοση μιας εποπτικής εκτίμησης, καθίσταται σαφές ότι το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να προκαλέσει την έκδοση μιας τέτοιας εκτίμησης σε κάθε περίπτωση. Με αυτόν τον τρόπο, αποτρέπεται η αδράνεια εκ μέρους της εποπτικής αρχής στην περίπτωση όπου η αρχή εξυγίανσης θεωρεί αναγκαία την ανάληψη δράσης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ⁽¹⁾**Τροποποίηση 9**

Άρθρο 24 Εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα

«1. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα μπορεί να εφαρμόζεται για οιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς:

- α) την ανακεφαλαιοποίηση οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 και πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε επαρκή βαθμό για την αποκατάσταση της δυνατότητάς της να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ
- β) για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών μέσων που μεταβιβάζονται σε μεταβατικό ίδρυμα, με προοπτική την παροχή κεφαλαίων για το εν λόγω μεταβατικό ίδρυμα.»

«1. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα μπορεί να εφαρμόζεται για οιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς:

- α) την ανακεφαλαιοποίηση οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 2 και πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε επαρκή βαθμό για την αποκατάσταση της δυνατότητάς της να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να ασκεί τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή της οδηγίας 2004/39/ΕΚ
- β) για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών μέσων που μεταβιβάζονται σε μεταβατικό ίδρυμα, με προοπτική την παροχή κεφαλαίων για το εν λόγω μεταβατικό ίδρυμα
- γ) **για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών μέσων που μεταβιβάζονται σύμφωνα με το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων.»**

Αιτιολογία

Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα μπορεί να συνδυαστεί με οποιοδήποτε άλλο εργαλείο εξυγίανσης. Για λόγους συνέπειας, εάν αναφέρεται το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, θα πρέπει επίσης να αναφέρονται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων και το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων. Με τον τρόπο αυτό, υπάρχει ευθυγράμμιση με τη διατύπωση στο τρέχον συμβιβαστικό κείμενο του Συμβουλίου. Η διατύπωση θα πρέπει να προσαρμοστεί στην τελική διατύπωση που χρησιμοποιείται στην επικείμενη οδηγία για την ανάκαμψη και εξυγίανση των τραπεζών (BRRD).

Τροποποίηση 10

Άρθρο 27 παράγραφος 2 Υποχρέωση συνεργασίας

«2. Κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή, η ΕΚΤ και οι αρμόδιες εθνικές αρχές καθώς και οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά. Η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους.»

«2. Κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή, ~~η ΕΚΤ και~~ οι αρμόδιες ~~εθνικές~~ αρχές καθώς και οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά. ~~Η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές~~ **Παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στην Επιτροπή μεταξύ τους** όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους.»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη τροποποίηση σκοπεύει να υπογραμμίσει ότι ο προτεινόμενος κανονισμός δεν απονέμει νέα καθήκοντα και αρμοδιότητες στην ΕΚΤ. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να κάνει αναφορά στις «αρμόδιες αρχές», στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η ΕΚΤ όταν εκτελεί εντολές άσκησης εποπτείας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ΕΚΤ δεν έχει κανένα καθήκον ανταλλαγής πληροφοριών σε σχέση με τις πράξεις νομοματικής πολιτικής της. Η τροποποίηση, επίσης, προτείνει να επιβαρύνονται όλα τα μέρη που συμμετέχουν στην εξυγίανση με την υποχρέωση παροχής όλων των πληροφοριών που είναι αναγκαίες.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ⁽¹⁾**Τροποποίηση 11**

Άρθρο 27 παράγραφος 3 Υποχρέωση συνεργασίας

«3. Κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή, η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές καθώς και οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά στις φάσεις του σχεδιασμού της εξυγίανσης, της έγκαιρης παρέμβασης και της εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 26. Η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους.»

«3. Κατά την άσκηση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού, το Συμβούλιο Εξυγίανσης, η Επιτροπή, ~~η ΕΚΤ και οι εθνικές~~ αρμόδιες αρχές καθώς και οι αρχές εξυγίανσης συνεργάζονται στενά στις φάσεις του σχεδιασμού της εξυγίανσης, της έγκαιρης παρέμβασης και της εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 26. ~~Η ΕΚΤ και οι εθνικές αρμόδιες αρχές~~ **Παρέχουν στο Συμβούλιο Εξυγίανσης και στην Επιτροπή μεταξύ τους** όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους.»

Αιτιολογία

Βλέπε τροποποίηση 10 σε σχέση με το άρθρο 27 παράγραφος 2 του προτεινόμενου κανονισμού. Η τροποποίηση προτείνει να επιβαρύνονται όλα τα μέρη που συμμετέχουν στις φάσεις του σχεδιασμού της εξυγίανσης, της έγκαιρης επέμβασης και της εξυγίανσης με την υποχρέωση παροχής όλων των πληροφοριών που είναι αναγκαίες

Τροποποίηση 12

Άρθρο 27 παράγραφος 4 Υποχρέωση συνεργασίας

«4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, όταν η ΕΚΤ καλεί αντιπρόσωπο του Συμβουλίου Εξυγίανσης να συμμετάσχει στο εποπτικό συμβούλιο της ΕΚΤ που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [] [για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων], το Συμβούλιο Εξυγίανσης ορίζει αντιπρόσωπο.»

«4. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, όταν η ΕΚΤ καλεί αντιπρόσωπο του Συμβουλίου Εξυγίανσης να συμμετάσχει **ως παρατηρητής** στο εποπτικό συμβούλιο της ΕΚΤ που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου [για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων], το Συμβούλιο Εξυγίανσης ορίζει αντιπρόσωπο.»

Αιτιολογία

Μία σαφής αναφορά στη θέση του παρατηρητή θα ήταν ευπρόσδεκτη προκειμένου να διασφαλιστεί η απόλυτη σαφήνεια ως προς τον ρόλο του αντιπροσώπου του Συμβουλίου Εξυγίανσης στο εποπτικό συμβούλιο της ΕΚΤ.

Τροποποίηση 13

Άρθρο 27 παράγραφος 8 νέα

Δεν υπάρχει κείμενο.

«8. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή κάθε φορά που υποβάλλεται ένα σχέδιο εξυγίανσης. Η αρμόδια αρχή απαντά το ταχύτερο δυνατό και η απάντησή της προς το Συμβούλιο Εξυγίανσης είναι εμπιστευτική. Όταν το Συμβούλιο Εξυγίανσης εκτιμά ότι η απάντηση δεν έχει ληφθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, εγκρίνει την τελική απόφαση προκειμένου να αποφεύγει τυχόν αδικαιολόγητες καθυστερήσεις.»

Αιτιολογία

Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι εκτιμήσεις που συνδέονται με τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα διαφυλάσσονται δεόντως, η ΕΚΤ ή η εθνική αρμόδια αρχή, υπό την ιδιότητα του επόπτη, θα πρέπει να μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους για τα σχέδια εξυγίανσης που υποβάλλονται ή προτείνονται.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ⁽¹⁾**Τροποποίηση 14**

Άρθρο 34 Επιτόπιες επιθεωρήσεις

«1. Για τους σκοπούς της άσκησης των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 7, 8, 11, 16 και 17, και με την επιφύλαξη άλλων όρων που προβλέπονται στο σχετικό ενωσιακό δίκαιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, με την επιφύλαξη της προειδοποίησης των ενδιαφερόμενων εθνικών αρχών εξυγίανσης, να διενεργήσει όλες τις αναγκαίες επιτόπιες επιθεωρήσεις στους επαγγελματικούς χώρους των νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1. Οσάκις αυτό απαιτείται για την ορθή διενέργεια και αποτελεσματικότητα της επιθεώρησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να διενεργήσει επιτόπια επιθεώρηση χωρίς προειδοποίηση προς τα εν λόγω νομικά πρόσωπα.»

«1. Για τους σκοπούς της άσκησης των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 7, 8, 11, 16 και 17, και με την επιφύλαξη άλλων όρων που προβλέπονται στο σχετικό ενωσιακό δίκαιο, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται, με την επιφύλαξη της προειδοποίησης των ενδιαφερόμενων εθνικών αρχών εξυγίανσης **και της ενδιαφερόμενης αρμόδιας αρχής**, να διενεργήσει όλες τις αναγκαίες επιτόπιες επιθεωρήσεις στους επαγγελματικούς χώρους των νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1. **Επιπλέον, πριν την ενάσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 11, το Συμβούλιο Εξυγίανσης διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή.** Οσάκις αυτό απαιτείται για την ορθή διενέργεια και αποτελεσματικότητα της επιθεώρησης, το Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να διενεργήσει επιτόπια επιθεώρηση χωρίς προειδοποίηση προς τα εν λόγω νομικά πρόσωπα.»

Αιτιολογία

Είναι σημαντικό ο επόπιος να ενημερώνεται για κάθε επιτόπια επιθεώρηση.

Τροποποίηση 15

Άρθρο 39 Σύνθεση

«Σύνθεση

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαρτίζεται από:
  - α) τον εκτελεστικό διευθυντή
  - β) τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή
  - γ) ένα μέλος που διορίζεται από την Επιτροπή
  - δ) ένα μέλος που διορίζεται από την ΕΚΤ
  - ε) ένα μέλος που διορίζεται από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, το οποίο εκπροσωπεί την εθνική αρχή εξυγίανσης.
2. Η θητεία του εκτελεστικού διευθυντή, του αναπληρωτή εκτελεστικού διευθυντή και των μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης που διορίζονται από την Επιτροπή και την ΕΚΤ είναι πενταετής. Με την επιφύλαξη του άρθρου 53 παράγραφος 6, η θητεία αυτή δεν μπορεί να ανανεωθεί.
3. Η διοικητική και διαχειριστική δομή του Συμβουλίου Εξυγίανσης περιλαμβάνει:
  - α) σύνοδο ολομέλειας του Συμβουλίου, η οποία ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 47
  - β) εκτελεστική σύνοδο του Συμβουλίου, η οποία ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 51
  - γ) εκτελεστικό διευθυντή, ο οποίος ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 53.»

«Σύνθεση

1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης απαρτίζεται από:
  - α) τον εκτελεστικό διευθυντή
  - β) τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή
  - γ) ένα μέλος που διορίζεται από την Επιτροπή
  - δ) ένα μέλος που διορίζεται από την ΕΚΤ
  - ε) ένα μέλος που διορίζεται από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος, το οποίο εκπροσωπεί την εθνική αρχή εξυγίανσης. **Εάν η εθνική κεντρική τράπεζα δεν είναι η αρχή εξυγίανσης, καλείται να συνοδεύει την εθνική αρχή εξυγίανσης ως παρατηρητής.**
2. **Μία μόνιμη θέση παρατηρητή που ορίζεται από την ΕΚΤ θα πρέπει να τηρείται στο Συμβούλιο Εξυγίανσης τόσο για τη σύνοδο ολομέλειας όσο και για τις εκτελεστικές συνόδους.**
3. Η θητεία του εκτελεστικού διευθυντή, του αναπληρωτή εκτελεστικού διευθυντή και των μελών του Συμβουλίου Εξυγίανσης που διορίζονται από την Επιτροπή ~~και την ΕΚΤ~~ είναι πενταετής. Με την επιφύλαξη του άρθρου 53 παράγραφος 6, η θητεία αυτή δεν μπορεί να ανανεωθεί.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (*)
	<p>4. Η διοικητική και διαχειριστική δομή του Συμβουλίου Εξυγίανσης περιλαμβάνει:</p> <p>α) σύνοδο ολομέλειας του Συμβουλίου, η οποία ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 47</p> <p>β) εκτελεστική σύνοδο του Συμβουλίου, η οποία ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 51</p> <p>γ) εκτελεστικό διευθυντή, ο οποίος ασκεί τα καθήκοντα που ορίζονται στο άρθρο 53.»</p>

Αιτιολογία

Προκειμένου να αντικατοπτρίζεται με μεγαλύτερη ακρίβεια η διαφορά μεταξύ του ρόλου της ΕΚΤ σύμφωνα με τον κανονισμό EEM και του ρόλου της λόγω της συμμετοχής της στο Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό, και προκειμένου να αποφεύγονται πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων για το μέλος που διορίζεται από την ΕΚΤ, η ΕΚΤ προτείνει το μέλος αυτό να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης ως παρατηρητής.

Όσον αφορά τον σημαντικό ρόλο και την εμπειρία που έχουν οι κεντρικές τράπεζες σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τις αρμοδιότητες μακροπροληπτικής εποπτείας, θα πρέπει οι εθνικές κεντρικές τράπεζες – οι οποίες δεν ενεργούν ως αρχές εξυγίανσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία – να έχουν το δικαίωμα να παρίστανται στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου ως παρατηρητές. Επιπλέον, θα πρέπει να συμμετέχουν στην αξιολόγηση της συστημικής επίπτωσης που μπορεί να έχει οποιαδήποτε δράση εξυγίανσης.

Τροποποίηση 16

Άρθρο 45 Συμμετοχή στις συνόδους ολομέλειας

«Όλα τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης συμμετέχουν στις συνόδους της ολομέλειας.»	«Όλα τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης και ο μόνιμος παρατηρητής που ορίζεται από την ΕΚΤ συμμετέχουν στις συνόδους της ολομέλειας, εκτός εάν υπάρχει εύλογη δικαιολογία. »
---	---

Αιτιολογία

Θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι η απουσία ενός μέλους δεν εμποδίζει τη σύνθεση/διεξαγωγή μιας συνεδρίασης ή μιας έγκυρης ψηφοφορίας, με την επιφύλαξη του μελλοντικού εσωτερικού κανονισμού, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 3, δύναται να καθορίζει τις ρυθμίσεις για τις ψηφοφορίες.

Προκειμένου να αντικατοπτρίζεται με μεγαλύτερη ακρίβεια η διαφορά μεταξύ του ρόλου της ΕΚΤ σύμφωνα με τον κανονισμό EEM και του ρόλου της λόγω της συμμετοχής της στο Συμβούλιο Εξυγίανσης σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό, και προκειμένου να αποφεύγονται πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων για το μέλος που διορίζεται από την ΕΚΤ, η ΕΚΤ προτείνει το μέλος αυτό να συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης ως παρατηρητής.

Τροποποίηση 17

Άρθρο 50 παράγραφος 4 Καθήκοντα και Άρθρο 51 παράγραφος 4 Λήψη αποφάσεων

<p>Άρθρο 50 παράγραφος 4. «4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική του σύνοδο, συνεδριάζει με πρωτοβουλία του εκτελεστικού διευθυντή ή κατόπιν αιτήσεως των μελών του.»</p> <p>Άρθρο 51 παράγραφος 4. «4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική σύνοδό του, εγκρίνει και δημοσιοποιεί τον εσωτερικό κανονισμό για τις εκτελεστικές συνόδους του. Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του συγκαλούνται από τον εκτελεστικό διευθυντή με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως δύο μελών και διεξάγονται υπό την προεδρία του εκτελεστικού διευθυντή. Το Συμβούλιο μπορεί να προσκαλεί παρατηρητές να παραστούν στις εκτελεστικές συνόδους του σε βάση ad hoc.»</p>	<p>Άρθρο 50 παράγραφος 4. «4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική του σύνοδο, συνεδριάζει με πρωτοβουλία του εκτελεστικού διευθυντή ή κατόπιν αιτήσεως των μελών του ή του μόνιμου παρατηρητή που ορίζεται από την ΕΚΤ.»</p> <p>Άρθρο 51 παράγραφος 4. «4. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης, στην εκτελεστική σύνοδό του, εγκρίνει και δημοσιοποιεί τον εσωτερικό κανονισμό για τις εκτελεστικές συνόδους του. Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Εξυγίανσης στην εκτελεστική σύνοδό του συγκαλούνται από τον εκτελεστικό διευθυντή με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως δύο ή περισσότερων μελών του, και του μόνιμου παρατηρητή που ορίζεται από την ΕΚΤ, και διεξάγονται υπό την προεδρία του εκτελεστικού διευθυντή. Το Συμβούλιο μπορεί να προσκαλεί άλλους παρατηρητές να παραστούν στις εκτελεστικές συνόδους του σε βάση ad hoc.»</p>
--	--

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (*)

Αιτιολογία

Αυτές οι δύο παράγραφοι δεν φαίνεται να είναι πλήρως ευθυγραμμισμένες, δεδομένου ότι το άρθρο 50 παράγραφος 4 υποδηλώνει ότι οιοδήποτε εκ των μελών μπορεί να συγκαλέσει συνεδρίαση του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Εάν διατηρείτο η απαρτία των δύο μελών για τη σύγκληση μιας τέτοιας συνεδρίασης, θα έπρεπε να παραχωρηθεί ειδικό δικαίωμα στην ΕΚΤ για τη σύγκληση συνεδρίασης του Συμβουλίου Εξυγίανσης. Ο επόπτης μπορεί να θεωρεί ότι υπάρχει σαφής ανάγκη για τη σύγκληση μιας τέτοιας συνεδρίασης, κυρίως μετά την εκτίμησή του ότι ένα ίδρυμα πτωχεύει ή είναι πιθανό να πτωχεύσει, και θα έπρεπε να μπορεί τουλάχιστον να ξεκινήσει μία συζήτηση σε σχέση με μια τέτοια περίπτωση.

Τροποποίηση 18

Άρθρο 52 παράγραφος 7 Διορισμός και καθήκοντα

«7. Ο εκτελεστικός διευθυντής ή ο αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής των οποίων η θητεία έχει παραταθεί δεν συμμετέχουν σε άλλη διαδικασία επιλογής για την ίδια θέση στο τέλος της συνολικής περιόδου.»

«7. Ο ~~εκτελεστικός διευθυντής ή ο~~ αναπληρωτής εκτελεστικός διευθυντής **του οποίου** η θητεία έχει παραταθεί δεν συμμετέχει σε άλλη διαδικασία επιλογής για την ίδια θέση στο τέλος της συνολικής περιόδου.»

Αιτιολογία

Η ρύθμιση αυτή φαίνεται να μην αρμόζει σε σχέση με τον εκτελεστικό διευθυντή, επειδή δεν προβλέπεται καμία εξαίρεση βάσει της οποίας να μπορεί να παραταθεί η θητεία του εκτελεστικού διευθυντή (σε αντίθεση με τις διατάξεις για τον αναπληρωτή εκτελεστικό διευθυντή στο άρθρο 52 παράγραφος 6).

Τροποποίηση 19

Άρθρο 65 παράγραφος 1 Επίπεδο-στόχος της χρηματοδότησης

«1. Εντός περιόδου το πολύ 10 ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου ανέρχονται τουλάχιστον στο 1% του ποσού των καταθέσεων όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, οι οποίες είναι εγγυημένες βάσει της οδηγίας 94/19/ΕΚ.»

«1. Εντός περιόδου το πολύ 10 ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα του Ταμείου ανέρχονται τουλάχιστον στο 1% του ποσού των καταθέσεων όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, οι οποίες είναι εγγυημένες βάσει της οδηγίας 94/19/ΕΚ. **Εκτός από αυτό το επίπεδο-στόχο της χρηματοδότησης, το Ταμείο Εξυγίανσης αποφασίζει για μία επαρκή τιμή αναφοράς σε σχέση με τις συνολικές υποχρεώσεις που πρέπει να επιτευχθεί εντός περιόδου 10 ετών.**»

Αιτιολογία

Η ΕΚΤ υποστηρίζει την άποψη ότι οι καλυπτόμενες καταθέσεις δεν είναι ο πιο κατάλληλος δείκτης αναφοράς, δεδομένου ότι δεν αντικατοπτρίζουν πλήρως το πιθανό κόστος χρηματοδότησης σε διαδικασίες εξυγίανσης. Οι καλυπτόμενες καταθέσεις μπορεί να παραμένουν σταθερές, ενώ οι συνολικές υποχρεώσεις να αυξάνονται σημαντικά, ή μπορεί να αυξάνονται, ενώ οι συνολικές υποχρεώσεις να παραμένουν σταθερές. Και στις δύο περιπτώσεις, η πιθανή έκθεση του ταμείου εξυγίανσης δεν θα αντικατοπτρίζεται επαρκώς. Θα πρέπει, επίσης, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι καλυπτόμενες καταθέσεις είναι ήδη ασφαλισμένες μέσω του ΣΕΚ, επειδή το ΣΕΚ μπορεί να συμβάλει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης. Συνεπώς, αυτός ο δείκτης αναφοράς θα πρέπει να συμπληρωθεί με μία τιμή αναφοράς σε σχέση με τις συνολικές υποχρεώσεις, η οποία θα μπορεί να βαθμονομηθεί επαρκώς από το Συμβούλιο Εξυγίανσης, ενώ το επίπεδο του 1% των καλυπτόμενων καταθέσεων να διατηρηθεί ως ένα ελάχιστο ποσό.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (1)

Τροποποίηση 20

Άρθρο 69 παράγραφος 1 Εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα

«1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συνομολογεί για το Ταμείο δάνεια ή άλλες μορφές στήριξης από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, εάν στα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 66 και 67 δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση ή εάν αυτά δεν αρκούν για την κάλυψη των εξόδων που συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου.»

«1. Το Συμβούλιο Εξυγίανσης μπορεί να συνομολογεί για το Ταμείο δάνεια ή άλλες μορφές στήριξης από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή άλλα τρίτα μέρη, **κυρίως κοινούς δημοσιονομικούς πόρους από τα συμμετέχοντα κράτη**, εάν στα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 66 και 67 δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση ή εάν αυτά δεν αρκούν για την κάλυψη των εξόδων που συνεπάγεται η χρήση του Ταμείου. **Τα δάνεια αυτά ή οι άλλες μορφές χρηματοπιστωτικής στήριξης θα πρέπει να καλύπτονται πλήρως σε περίπτωση που θα πρέπει να ενεργοποιηθούν τέτοια μέτρα.**»

Αιτιολογία

Η προσωρινή πρόσβαση σε δημοσιονομικούς πόρους θα αποτελούσε ένα βασικό στοιχείο των προστατευτικών ρυθμίσεων του ΕΜΕ, επειδή οι ιδιωτικές πηγές χρηματοδότησης ενδέχεται να εξαντληθούν προσωρινά υπό συνθήκες έντονης αναταραχής στη χρηματοπιστωτική αγορά.

Τροποποίηση 21

Άρθρο 83 Επανεξέταση

«1. Η Επιτροπή δημοσιεύει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και στη συνέχεια ανά πενταετία, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στην παρακολούθηση του δυνητικού αντίκτυπου στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Η έκθεση αξιολογεί:

...

δ) την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των εθνικών αρχών εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών και τα αποτελέσματα του ΕΜΕ στα συγκεκριμένα κράτη μέλη.»

«1. Η Επιτροπή δημοσιεύει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και στη συνέχεια ανά πενταετία, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στην παρακολούθηση του δυνητικού αντίκτυπου στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η έκθεση αξιολογεί:

...

δ) την αλληλεπίδραση μεταξύ του Συμβουλίου Εξυγίανσης και των εθνικών αρχών εξυγίανσης των μη συμμετεχόντων κρατών μελών και τα αποτελέσματα του ΕΜΕ στα συγκεκριμένα κράτη μέλη.»

ε) την εφαρμογή, **κατ' αναλογία, των κριτηρίων που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 107 της ΣΔΕΕ όταν η δράση εξυγίανσης όπως προτείνεται από το Συμβούλιο Εξυγίανσης συνεπάγεται τη χρήση του Ταμείου.**»

Αιτιολογία

Στο μέλλον, περαιτέρω ανάλυση μπορεί να δικαιολογείται σε σχέση με την εφαρμογή, κατ' αναλογία, των κανόνων περί κρατικής ενίσχυσης και αναφορικά με την αλληλεπίδραση μεταξύ των εκτιμήσεων για κρατική ενίσχυση και των εκτιμήσεων που συνδέονται με τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο πλαίσιο εξυγιάνσεων.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾**Τροποποίηση 22**

Άρθρο 88 Έναρξη ισχύος

«Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 7 έως 23 και τα άρθρα 25 έως 38 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2015.

Το άρθρο 24 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2018.»

« Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 7 έως ~~23~~ και τα άρθρα ~~25~~ έως 38 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2015.

~~Το άρθρο 24 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2018.»~~

Αιτιολογία

Εάν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα στον προτεινόμενο κανονισμό είναι εφαρμοστέο μόνο από την 1η Ιανουαρίου 2018, θα υπάρξει αβεβαιότητα ως προς το εάν θα μπορούν να συμμετέχουν στη διάσωση με ίδια μέσα τα μη εξασφαλισμένα χρέη υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας, επειδή τα κράτη μέλη θα είναι ελεύθερα να αποφασίσουν εάν θα προετοιμαστούν ενόψει της εισαγωγής ενός πλαισίου διάσωσης με ίδια μέσα στην εθνική τους νομοθεσία.

Η διάσωση με ίδια μέσα θεωρείται ότι έχει ήδη ληφθεί υπόψη σε μεγάλο βαθμό, οπότε ο αντίκτυπος στη χρηματοδότηση αναμένεται να είναι οριακός. Περαιτέρω, η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα θα συμβάλει στην ασφάλεια του δικαίου, στη σταθερότητα και προβλεψιμότητα, και επομένως στην αποφυγή *ad hoc* λύσεων. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ υποστηρίζει την έγκαιρη εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Επιπλέον, έγκαιρη εφαρμογή σημαίνει ότι ο ΕΜΕ θα έχει όλα τα εργαλεία και εξουσίες στη διάθεσή του όταν αναλαμβάνει τα καθήκοντα εξυγίανσης. Η έγκαιρη εφαρμογή, επίσης, θα ελάφρυνε τις πιθανές πιέσεις στο Ταμείο για χρηματοδότηση κατά τη συγκέντρωση χρηματοπιστωτικών πόρων.

(¹) Οι έντονοι χαρακτήρες στο κυρίως κείμενο αφορούν τα σημεία των οποίων την προσθήκη προτείνει η ΕΚΤ. Η χρήση διαγράμμισης στο κυρίως κείμενο αφορά τα σημεία των οποίων τη διαγραφή προτείνει η ΕΚΤ.